

Zázračná kočka

A další vybrané texty

Materiál je určen pro vnitřní potřebu kurzů taiji.

Neprodejné.

V Pardubicích, a tak různě - prosinec 2007

ZÁZRAČNÁ KOČKA IZO TENZAA CHUYA

V domě mistra šermu Shokena řádl obrovský potkan. Mistr, jehož otravovaly kousky stále dotěrnějšího zvířete, vzal svou kočku dovnitř domu a uzavřel dveře. Potkan se však nezlekl: pokousal milou kočku tak, že se dala s hrůzou na útěk. Mistr si tedy vypůjčil od sousedů několik udatných koček a zavřel je ve svém domě. Potkan se krčil v jednom z koutů domu, avšak jakmile se některá z koček opovážila k němu přiblížit, zaútočil a zahnal protivníka. Z potkana šel takový strach, že se kočky podruhé už ani nepokusily k němu přiblížit. Shoken se velmi rozhněval a sám se dal do pronásledování potkana. Ten se však šikovně vyhýbal úderům mistra šermu. Na to se pán domu takto obrátil k svému sluhovi: "Vypráví se, že tu v okolí někde žije jedna slavná kočka krysařka, jdi a přines mi ji." Sluha odešel a zanedlouho se vrátil s kočkou. Zvíře nevypadalo ani obzvlášť moudře, ani výjimečně divoce, takže Shoken od něj neočekával nějaký úspěch. Ale jelikož nic jiného dělat nemohl, zavřel i toto zvíře do svého domu. Kočka si spokojeně vykračovala, jakoby se ani nebylo čeho obávat. Ale potkan se stáhl a neodvážil se ani pohnout. Kočka pomalu šla svou cestou a nakonec jednoduše zakousla potkana pod krkem.

Večer se v Shokenově domě sešly všechny poražené kočky. Vítězné kočky nabídly čestné místo a poté, co jí vzdaly hold, se jí zeptaly: "My všechny se těšíme dobrému jménu, naše povolání jsme vykonávaly svědomitě, drápy jsme si brousily starostlivě, abychom úspěšně bojovaly s potkany a jinými dravci. Ale nikdy bychom nepředpokládaly, že může být i takovýto potkan. Jakého způsobu jsi použila ty? Nenechávej si tajemství pro sebe!"

Stará kočka se usmála pod vousy a odpověděla: "Vy, mladé kočky jste skutečně smělá zvířata, ale neznáte pravé cesty. A proto, když se dostanete před něco neočekávané, míjíte cíl. Ale povězte mi raději, jak jste cvičily?"

Jedna černá kočka spustila: "Pocházím ze slavné krysařské rodiny a tak jsem si i já vybrala toto povolání. Vyskočím sedm stop vysoko, prolezu i nejmenší dírou, spím s otevřenýma očima a okamžitě jsem na nohou, jakmile se přiblíží potkan. Dosud se mi vždy podařilo chytit svého protivníka. Avšak tento poslední potkan se ukázal být silnějším než já a proto jsem byla potupně poražena. Stydím se za to."

Odpověď staré kočky zněla: "Způsob tvého cvičení nebyl ničím jiným než *shosa* (tělesné namáhání se). Tvůj duch byl zaujatý otázkou: 'Jak zvítězit?' Takto jsi ještě stále připoutaná k cíli! Když učili staří svůj způsob, tak to dělali proto, aby tím poučili o jistém druhu cesty (*michisuji*). Jejich metoda byla jednoduchá, ale přesto obsahovala nejvznešenější pravdu. Ale potomstvo klade důraz na pouhý způsob. Mezitím ledasco vymysleli, například toto: jestliže cvičíme to nebo ono, tak výsledkem bude to nebo ono. A konec konců co je to? Nic jiného než spekulování. Vždy je tomu tak, když se soustředíme na způsob a dosažení výsledku a přitom spoléháme výhradně na naši mysl. Vstup tedy do sebe a cviči náležitým způsobem."

Poté se ozvala jedna skvrnitá kočka: "Mám za to, že v rytířském umění je nejdůležitější duch. Proto jsem při cvičení rozvíjela tuto sílu (*ki wo neru*). MŮJ duch je - jak jsem to cítila - zocelený a svobodný, vládne tou silou, která "naplňuje nebe a zem" (*Meng c'*). Když se jí dostane do cesty protivník, zcela ztuhne a vítězství je předem zaručené. Útočím takřka podvědomě, nestarám se o způsob útoku; ten se vytváří během boje. Ale tento záhadný potkan se přibližoval bez tvaru a vzdaloval se beze stopy. Co se tu mohlo přihodit? - nenacházím vysvětlení."

Odpověď staré kočky zněla takto: "Síla, kterou jsi získala během svých cvičení, je skutečně taková, která naplňuje nebe a zem. Ale to, co jsi ovládla, nebylo ničím víc než pouhou duševní silou, která není tak dobrá, aby si zasloužila pojmenování vynikající. Už samotná skutečnost, že jsi si vědoma síly, kterou máš, může znemožnit tvé vítězství. Tvé osobní já se zúčastňuje na boji. Avšak, je-li síla protivníka větší, co se stává potom? Představuješ si, že pouze ty máš v moci tu sílu a všichni ostatní jsou slabší než ty? Tvá svobodná a zocelená, nebe a zem naplňující síla není samotnou Ohromnou silou (*ki no sho*), nýbrž jejím pouhým zrcadlením v tvé mysli. Tvůj duch se naplňuje onou silou pouze za určitých okolností, a tak Obrovská Síla, o které hovoří *Meng c* a tvá síla mají různý zdroj. Podle jednoho prastarého přísloví: Potkan zahnaný do úzkých zakousne i kočku. Jestliže je protivník ve smrtelné pasti, zapomíná na svůj život, starosti, nemyslí na vítězství ani na porážku. Díky tomu je jeho vůle zocelená. Jak by mohla být poražena jen předpokládanou duchovní silou?"

Nepřítomnost strachu

Potom se ozvala jedna starší, šedivá kočka: "Skutečně, je to tak, jak jsi říkala. I ta největší duchovní síla má nějakou formu (*katachi*). A to, co má formu, je zahryznutelné. A proto už dlouho rozvíjím svoji duši (*kokoro* - srdce-síla). Tedy nerozvíjím onu sílu, která poráží ducha jiného. Ani se nepouštím do boje. Naopak: snažím se smířit se svým soupeřem, takřka se sním ztotožňuji a v žádném případě mu nekladu odpor. Potkan, ať je jakkoliv silný, když útočí, nenachází v mém případě nic, o co by se mohl opřít. Ale tento poslední potkan mne přece jen oklamal. Chodil sem a tam nepochopitelným způsobem, jako nějaké božstvo, něco takového se mi ještě nestalo."

Stará kočka odpověděla: "To, co nazýváš smířením, nevyplývá z podstaty, není to částí Velké Přírody. Jde o připravované uměle vyvolané smíření, tedy o lest. Vědomě se snažíš pomocí ní zmrazit útočný duch soupeře. A právě proto, že na to - byť i povrchně myslíš, soupeř rozeznává tvůj záměr. Věz, že každá vědomá snaha brání chvění Velké Přírody a takto zadržuje průběh přirozeného (spontánního) pohybu. Jestliže však nemyslíme na nic, náš pohyb je řízen chvěním podstaty (*shizen no ka*). Vtom případě skutečně nemáš postihnutelnou podobu (formu), tudíž se ti nic nemůže stavět na odpor jako proti-podoba. Kde je v takovém případě protivník, jenž by byl schopen klást odpor?"

Kočky napjatě sledovaly slova, která po chvíli čekání připojila k svému proslovu stará kočka: "Nebudte však přesvědčené, že to, co jste slyšely ode mne, je současně tím nejvyšším. Ani ne tak dávno žil v sousední vsi jeden kocour. Po celé dny jen spal. Nic jako duchovní síla nevyzařovalo z jeho zjevu. Nikdy ho nikdo neviděl chytit jediného potkana. Ale tam, kde se nacházel, nikdy jste potkana ani nespátřily. Ať se objevil kdekoliv, po potkanech jakoby se zem slehla! Při jedné příležitosti jsem jej vyhledala a zeptala se ho na příčinu. Neodpověděl mi. Opětovně jsem se ho zeptala, ale stále jen mlčel. Musíte však vědět, že se mi nezdálo, jako by nechtěl odpovědět; spíše jsem měla dojem, jako kdyby nevěděl, co má odpovědět. A tak to i je: 'Ten, kdo ví, nehovoří, a ten, kdo hovoří, neví!' Onen kocour zapomněl na sebe a na okolní svět. Změnil se v "nic" a tak dosáhl stavu nechtění, jeho nejvyššího stupně. Můžeme říci, že na tomto stupni se uskutečňuje cíl božské rytířské cesty - zvítězit bez zabíjení."

ČÜN ČOU-SKÝ ZÁPIS MISTRA ZENU HUANG POA (Sbírka kázání a dialogů zapsaných P'ei Hsiu-em v městě Čün Čou)

1. Mistr mi řekl: Všichni Buddhové a všechny cítící bytosti nejsou nic jiného než Jedna Mysl, mimo niž nic neexistuje. Tato Mysl, která nemá počátek, je nezrozená a nezničitelná. Není ani zelená ani žlutá, nemá ani tvar ani vzezření. Nepatří do kategorie věcí, které existují nebo neexistují, ani ji nemůžeme označit jako novou či starou. Není ani dlouhá ani krátká, velká ani malá, neboť přesahuje všechny meze, míry, názvy, značky a příměry. Je to to, co vidíte před sebou – začněte o tom rozumovat a ihned upadnete v omyl. Je to jako bezmezné prázdno, které nemůže být změřeno. Tato Jedna Mysl sama je Buddha, a není žádný rozdíl mezi Buddhou a cítícími bytostmi kromě toho, že tyto bytosti jsou připoutány k tvaru a proto se vnějšně snaží najít Buddhovství. Ztrácejí je však právě svým hledáním, neboť to je jako používat Buddhu k hledání Buddhy, nebo mysl k uchopení Mysli. I když se budou sebe více namáhat po celý věk, nebudou schopny toho dosíci. Nevědí, že když zastaví pojmové myšlení a zapomenou na svou bázeň, Buddha se před nimi objeví, neboť tato Mysl je Buddha a Buddha je totožný se všemi žijícími bytostmi. Není menší tím, že se projevuje v obyčejných bytostech, ani větší tím, že se projevuje u Buddhů.

2. Pokud jde o konání šesti páramit (ctností) a velký počet podobných praktik, nebo získávání zásluh stejně nespočetných jako zrnka písku v Gangu, jelikož jste v podstatě úplný v každém ohledu, neměl byste se pokoušet doplnit tuto dokonalost takovými bezvýznamnými praktikami. Je-li k nim příležitost, konejte je, a ztratila-li se, zůstaňte klidný. Nejste-li absolutně přesvědčen, že Mysl je Buddha a jste-li připoután k tvarům, praktikám a záslužným úkonům, váš způsob myšlení je falešný a zcela neslučitelný s Cestou. Mysl je Buddha, nejsou jiní Buddhové ani jiná mysl. Je jasná a bez poskvrny jako prázdno, nemajíc ani tvaru ani vzezření. Používat mysl k pojmovému myšlení znamená opustit podstatu a připoutat se k tvarům. Věčný Buddha není Buddhou tvaru nebo připoutání. Praktikovat šest ctností a bezpočet podobných praktik s úmyslem státi se tak Buddhou znamená postupovati ve stupních, avšak věčný Buddha není Buddhou stupňů. Stačí probudit se k Jedné Mysli a již nezbyvá nic k dosažení. To je SKUTEČNÝ Buddha. Buddha a všechny cítící bytosti jsou Jedna Mysl a nic jiného.

3. Mysl je jako prázdno, v němž není zmatek ani zlo, jako když slunce putuje skrze ně, ozařujíc čtyři strany světa. Neboť když slunce vychází a ozařuje celou zemi, prázdno nezískává jas a když slunce zapadá, prázdno neztemní. Jevy světla a temna se střídají, ale povaha prázdna se nemění. Tak je to i s Myslí Buddhy a cítících bytostí. Díváte-li se na Buddhu jako by byl čistý, jasný a osvětlený a na cítící bytosti jako na špinavé, temné nebo smrtelné, tyto pojmy pocházející od připoutanosti ke tvaru vás oddělí od nejvyššího vědění i kdyby přešlo tolik věků (eónů) jako je (zrněk) písku v Gangu. Je pouze Jedna Mysl a ani částička něčeho jiného, co by si bylo možno přisvojit, neboť tato Mysl je Buddha. Neprobudíte-li se vy, kteří studujete Cestu, k této Mysli jako podstatě, překryjete Mysl pojmovým myšlením, budete hledat Buddhu vně vás samých a zůstanete připoutáni k tvarům, nábožným praktikám a podobně, což vše je škodlivé a nevede vůbec k nejvyššímu poznání.

4. Přinášení obětí všem Buddhům vesmíru se nevyrovná přinášení obětí jednomu následovníku Cesty, který se zbavil pojmového myšlení. Proč? Protože takový nevytváří pojmy vůbec. Podstata Absolutna je vnitřně jako dřevo nebo kámen v tom smyslu, že je nehybná, a vnějšně jako prázdno v tom smyslu, že je bez pout či omezení. Není ani

subjektivní ani objektivní, nemá zvláštní umístění, je bez tvaru a nemůže zaniknout. Ti, kteří spěchají k němu, se neodvažují vstoupit, bojíce se, že se zřítí do prázdna a nebudou mít nic, čeho by se přidrželi nebo co by zastavilo jejich pád. Hledí tedy na vrchol a couvají. To se vztahuje na všechny, kteří hledají takový cíl skrze poznávání. Ti, kteří hledají cíl skrze poznávání, jsou jako chlupy (je jich mnoho), kdežto ti, kteří dosáhnou intuitivního poznání Cesty, jsou jako rohy (je jich málo).

5. Manžusri představuje základní zákon a Samantabhadra činnost. Prvním rozumíme zákon skutečného a neohrazeného prázdna a druhým nevyčerpatelné činnosti mimo oblast tvaru. Avalokitešvara představuje neomezený soucit, Mahástháma velkou moudrost a Vimalakirti neposkvrněné jméno. „Neposkvrněné“ se vztahuje na skutečnou povahu věcí a „jméno“ znamená tvar; avšak tvar tvoří jednotu se skutečnou povahou (podstatou), odtud spojený termín „neposkvrněné jméno“. Všechny vlastnosti, symbolizované velkými Bodhisattvy, jsou vlastní lidem a nelze je oddělit od Jedné Mysli. Probuďte se k ní, a je tu. Vy studenti Cesty, kteří se k ní neprobudíte ve své mysli, a kteří jste připoutáni k zevnějškům nebo hledáte něco objektivního mimo svou mysl, obrátili jste se zády k Cestě. Písky Gangu! Buddha o nich řekl: „Kdyby všichni Buddhové a Bodhisattvové s Indrou a všemi bohy kráčeli přes ně, písky by se neradovaly; a kdyby volí, ovce, plazi a hmyz chodili po nich, písky by se nerozhněvaly. Nedychtí po klenotech a parfémecích, ani necítí odpor k páchnoucímu hnoji a moči.“

6. Tato Mysl není myslí pojmového myšlení a je zcela odpoutána od tvaru. Proto Buddhové a cítící bytosti nejsou od sebe vůbec rozdílní. Můžete-li se pouze osvobodit od pojmového myšlení, pak jste již dokázali vše. Avšak jestliže se vy, studenti Cesty, neosvobodíte od pojmového myšlení v okamžiku, pak i kdybyste usilovali eón za eónem, nikdy ji nedosáhnete. Zapletení do záslužných praktik Tří Vozů, nebudete schopni dosáhnout Osvícení. Nicméně, k realizaci Jedné Mysli může dojít po kratší nebo delší době. Jsou tací, kteří, když naslouchají tomuto Učení, se osvobodí od pojmového myšlení v okamžiku. Jsou jiní, kteří to učiní, když následovali Deset Věr, Deset Stupňů, Deset činností a Deset Záslužných Skutků. Ještě jiní dosáhnou, když prošli Deseti Stupni pokroku Bodhisattvy. Ale ať již překonají pojmové myšlení delší nebo kratší cestou, výsledkem je stav BYTÍ; už nejsou žádné nábožné úkony a žádné činy směřující k realizaci. Že není nic, čeho lze dosáhnouti, to není prázdna řeč, ale pravda. Navíc, ať dosáhnete svého cíle v jediném okamžiku myšlení nebo po projití deseti stupni pokroku Bodhisattvy, úspěch bude stejný; neboť tento stav bytí nepřipouští žádné stupně, takže poslední způsob vede pouze k eónům zbytečného trápení a dřiny.

7. Vytváření dobra i zla je spjato s připoutáním ke tvaru. Ti, kteří jsou připoutáni ke tvaru a činí zlo, musí zbytečně podstoupit různá vtělení; ti, kteří jsou připoutáni ke tvaru a činí dobro, podrobují se dřině a odříkání rovněž bezúčelně. V obou případech je lepší dosáhnout náhlé seberealizace a osvojit si základní Dharmu (zákon). Tato Dharma je Mysl, mimo niž není žádná Dharma; a tato Mysl je Dharma, mimo niž není žádná mysl. Mysl sama o sobě není mysl, ani není ne-mysl. Říci, že mysl je ne-mysl, budí představu něčeho existujícího. Nechť je zde tiché porozumění a nic více. Pryč se vším myšlením a vysvětlováním! Pak můžeme říci, že Cesta Slova byla odříznuta a hnutí mysli vyloučeno. Tato mysl je čistý buddhovský pramen vlastní všem lidem. Všechny kolotající bytosti, kterým je dán cit, a všichni Buddhové a Bodhisattvové jsou této jediné podstaty a nejsou rozdílní. Rozdíly vznikají poute chybným myšlením a vedou k tvorbě všech druhů karmy.

8. Naše původní buddhovská podstata je, v nejvyšší pravdě, zbavena každého atomu objektivity. Je prázdna, všudypřítomná, tichá, čistá; je to slavná a tajemná, míruplná radost – a to je vše. Vnikněte hluboko do ní tím, že se k ní probudíte. To, co je před vámi, je ona. V celé své plnosti, zcela úplná. Není nic navíc. I když půjdete všemi stupni vývoje Bodhisattvy směrem k Buddhovství jeden po druhém, když nakonec v jediném mžiknutí dosáhnete plné realizace, poznáte pouze buddhovskou podstatu, která byla s vámi po všechen čas; a ve všech předchozích stupních jste k ní nepřidali vůbec nic. Přijďte na to, že se budete dívat na ty eóny práce a úspěchů jinak, než jako na neskutečné činy, vykonané ve snu. To je to, proč Tathágata řekl: „Vskutku jsem ničeho nedosáhl úplným nepřekonaným Osvícením. Kdyby

bylo čehokoliv dosaženo, Dípamkara Buddha by nebyl vyslovil proroctví týkající se mne.“ Řekl také: „Tato Dharma (Zákon) je absolutně bez rozlišování, ať vysokého či nízkého a její jméno je Bodhi.“ Zdrojem všeho je čistá Mysl, která, ať se jeví jako cítící bytosti nebo jako Buddhové, jako řeky a hory světa, která má tvar, nebo jako to, co je bez tvaru, nebo jako prostupující celý vesmír, je absolutně bez přívlastků a neexistují v ní takové pojmy jako já a ostatní.

Svaly/šlachy měnící (I-t'ín) a Dřeň/mozek očišťující (Si-suej) kniha-spis (t'ing)

I – vyměnit, nahradit, změnit

Ťin – svaly, šlachy

Ťing – kniha, spis

Si – mít, čistit

Suej – zahrnuje: ku-suej – kostní dřeň

nao-suej – mozek (velký mozek, mozeček, prodloužená mícha)

I-t'ing kung fu je schopný změnit šlachy a postavu, Si-suej kung fu je schopný změnit dřev a šen (ducha). (Jsou) zvláště schopné zvýšit duchovní udatnost, duchovní sílu, duchovní moudrost a duchovní inteligenci. Jeho tréninkové metody jsou ve srovnání s taoistickým rodinným lien t'ingem (cvičením Podstaty), lien čchi (cvičením čchi) a lien šenem (cvičením ducha) opakovaně a mnoha způsoby vzájemně příbuzné a jeho cvičební I (tj. cíl) je úplně stejný.

Avšak (buddhistický přístup je) cvičen zvnějšku, zatímco elixír rodiny (tj. taoistický přístup) je cvičen z vnitřku. Zušlechťování života (tj. fyzického těla) je hlavní oporou zušlechťování Tao, je to žebřík a vzlet k buddhovství. Slouží stejnému účelu jako „metody“ (zušlechťování). Jakmile (jste) dosáhli cíle, života a metod by se mělo vzdát; neváhání je důležitým bodem.

A. Předmluva k dílu „Pravý rukopis I-t'ing-t'ing“ bylinkáře Li Ťinga, 2. rok éry Čen-kuan dynastie Tchány (628/629 n.l.)

Kdysi za vlády císaře Siao-minga, v období Tchaj-che dynastie Tchang, přišel z Langu do Wej velký učitel Ta-mo (Bódhidharma). Meditoval u zdi šaolinského kláštera. Jednoho dne řekl svým žákům: „Řekněte mi, co umíte a (já) vám řeknu, čeho jste dosáhli.“ Každý z žáků (tedy) popsal, co se naučil. Učitel řekl: „Získali jste mou kůži, získali jste mé maso a získali jste mé kosti.“ A pak pouze Chuej-kcheovi (487-593): „Získal jsi můj morek.“ Později si to lidé nesprávně vysvětlovali a domnívali se, že myslel hloubku poznání Taa. (Lidé) nevědí, že (on) tím skutečně něco (konkrétního) myslel. Nebyla to jen slova do větru.

Po devíti letech dosáhl svého cíle a zemřel. Jeho tělo pohřbili na úpatí hory zvané Medvědí ucho. Zanechal tam svou obuv a odešel. Později byla zeď, u které meditoval, poničena větrem

a deštěm. Šaolinští mniši ji spravovali a našli při tom kovovou bedničku. Byla zavřená a ačkoli neměla žádný zámek nebo pečeť, nikomu se nepodařilo ji otevřít. Jeden mnich o tom přemýšlel a poté řekl: „Určitě to bude nějaké lepidlo. Musíme použít ohně.“ Bednička nakonec pod vlivem ohně povolila. Zjistilo se, že byla naplněná voskem, který držel víko. Kromě vosku v ní byly dva spisy: „Si-suej-t'ing“ a „I-t'ín-t'ing“.

Si-suej-t'ing říká, že těla člověka (se) dotkla láska a touha, které jej zformovaly do tvaru znečištěného kalem a špínou. Chcete-li v sobě vypěstovat čistou podobu toho, čemu se říká buddhovství, (duch) pohybující a zastavující se vůlí, (pak) těch pět útrob a šest vnitřních orgánů, čtyři údy a stovky kostí musíte důkladně dočista umýt jedno po druhém. (Když jsou konečně) čisté a (vy) jste schopni rozeznat klid a mír, pak můžete zdokonalit sami sebe a vstoupit do domény buddhovství. (Jestliže se) nezdokonalíte (touto cestou), nebude existovat ani původ a základ k (získání Taa). Čtete až sem a pak seznajte, že ti věřící mysleli, že „dosažení morku“ nebylo přirovnáním.

I-t'ín-t'ing říká, že mimo kosti a morek pod kůží a masem (tj. svaly) není nic než šlachy a žíly, které spojují celé tělo a přenášejí krev a čchi. Všechny byly získány při narození (a) je proto třeba je povýšit (tj. trénovat); půjčete si je k vypěstování skutečného (Taa). Jestliže se nebudete snažit a nepovýšíte je, (budete) okamžitě svědky oslabení a vysušení.

(Budete-li) spatřovat (v tomto tréninku) obyčejný (trénink), jak byste mohli dosáhnout konečného cíle? (Když se) vzdáte a nebudete je cvičit, ničeho nedosáhnete. Čtu až sem a proto chápu, že to, co bylo nazváno kůže, maso a kosti, nebylo pouhé přirovnání a slova do větru.

Spis Si-suej-t'ing náležel Chuej-kchemu spolu s rouchem a miskou, které mu byly tajně předány. Pozdější generace je už nespatriily. Zachoval se pouze spis I-t'ín-t'ing, který zůstal v klášteře Šao-lín na památku učitelovy mravnosti. Původní spis byl však celý v hindštině a žádný ze šaolinských kněží jej nebyl schopen úplně celý přeložit. I když se o to pokusili, byla to vždy jen jedna nebo dvě části z deseti (tj. 10 nebo 20 %). A protože nikdo nebyl schopen toto tajemství předat dále, každý si jej vysvětloval podle svého.

Jejich trénink se poněkud odklonil a stal se větví a listy. Právě techniky, pomocí kterých bylo možno dosáhnout buddhovství, se ztratily. Šaolinští kněží nebyli schopni využít toho díla jinak, než k tréninku bojových umění, a tak je tomu až dodnes.

Mezi nimi byl i kněz, který dostal vynikající nápad. Jestli nám velký učitel Ta-mo zanechal tento spis, nemůžeme jej přece omezit pouze na několik technik! Nemůžeme-li jej přeložit dnes, musíme najít někoho, kdo to udělá zítra. Proto vzal spis a odjel na dalekou cestu. Přešel všechny možné hory a jednoho dne se zastavil v Šu a vystoupil na horu E-mej, kde potkal svatého indického mnicha Pan-cch'-mi-tiho. Hovořil s ním o spisu, který s sebou nesl, a vysvětlil mu, proč přišel.

Svatý mnich řekl: „(Toto je) tajné dědictví předchůdce Buddha, základ leží zde. Spis však nelze přeložit, protože jazyk Buddhův je hlubokomyslný a tajemný. (Ale je-li) možno přeložit a pochopit význam spisu, můžeme také dosáhnout svatého místa.“ Proto hovořil a vysvětloval význam celého spisu velmi podrobně.

Potom kněze přesvědčil, aby neodcházel. Ten ho poslechl a učinil správně, neboť mnich mu pomohl zdokonalit sebe sama. (Za) sto dní (bylo jeho tělo) silné, (za) dalších sto dní (čchi) naplnila celé jeho tělo a (za) dalších sto dní (čchi) proudila jeho tělem klidně a vyrovnaně. Dosáhl toho, čemu se říká „kovové brnění a pevný základ (tj. silné, vycvičené tělo).“ (Mnich) poznal, že tento kněz měl moudrost Buddha a vybudoval základ síly šlach.

Vůle šaolinského kněze byl pevná, nechtěl se navrátit k světským činnostem a tak následoval svatého mnicha a kázal s ním na cestách horami a podél moře. Nevím, kde nakonec skončil. Na pláži ho jednou potkal host Su Chung, který od něho převzal tajemství. To později předal hostu Čchiou Žanovi a ten je předal mě. Vyzkoušel jsem je a poznal jeho pravdivost, pak jsem uvěřil, že to, co říká, je pravda. Bohužel jsem nedosáhl tajemství Si-suej, a proto jsem se nemohl vydat do říše Buddha. Je smůla, že moje vůle není tak silná a nemohu, tak jako onen mnich, zapomenout na všechny světské činnosti. Mohu pouze používat malé větve a květy a vylepšovat tak vlastní život. Uvnitř se cítím vinen.

Nicméně nádherný význam tohoto spisu na tomto světě nikdy nikdo neslyšel a já mohu pouze napsat tento úvod a vysvětlit odkud pochází a seznámit vás se začátkem a koncem.

Doufám, že čtenář, který chce dosáhnout stavu buddhovství, nebude donekonečna opakovat světské činnosti. Jste-li schopni dosáhnout buddhovství, pak nebudete litovat (toho, že nedosáhnete) záměru velkého učitele Ta-moa. Budete-li jen mluvit o hrdinství a čekat, že se stanete slavnými na tomto světě, pak budete jako spousta lidí, kteří se na světě proslavili silou své statečnosti. Jak bychom o všech těchto lidech mohli pořádit záznamy?

B. Předmluva k „Původnímu rukopisu I-t'ing-t'ing“ / Interní a externí duchovní statečnost

Generál Chung I, dvanáctý rok éry Šao-sing dynastie Sung (1143 n.l.)

Jsem mistr bojových umění, mé oči nepřečtou ani jediné slovo. Umím zacházet s kopím a velkým mečem, umím jezdit na koni a mým potěšením je střelba z luku.

Bylo to v době, kdy střední nížina (tj. střední Čína) byla ztracena a císařové Chuej a Chin byli drženi v zajetí na Severu. Zablácený kůň přešel řeku (Jang-c'), mnoho věcí se událo na

jih od té řeky. Jelikož jsem sloužil u maršála Juena jako pomocný velitel, často jsem vítězil a nakonec se stal generálem.

Vzpomínám si, jak mne maršál povolal k bitvě, později, když se armáda vrátila do E. na zpáteční cestě jsem najednou uviděl svatého mnicha, jehož pohled byl nezvyklý a divný; vypadal jako Buddha. V ruce nesl dopis a vstoupil do tábora. Řekl mi, abych jej předal Šao Paovi (maršál Jue Fej). Zeptal jsem se ho proč. Řekl: „Víte, vy generálové, že Šao Pao má duchovní moc?“ Odpověděl jsem: „Nevím. Ale viděl jsem Šao Paoa, jak natahuje luk těžký stovky kilogramů.“

Mnich řekl: „Přichází snad duchovní síla z nebes?“ Odpověděl jsem: „Ano.“ Mnich řekl: „Kdepak. Tu jsem mu předal já. Když byl Šao Pao mladý, sloužil mi a cvičil až do té doby, kdy dosáhl úspěchu v získání duchovní moci. Řekl jsem mu, aby mě následoval a vstoupil do Taa, avšak on to neudělal a namísto toho se zajímal o lidské záležitosti. Ačkoliv získal určitou reputaci, nebude schopen dokončit svou vůli. Je to nebeské předurčení a jeho osud. Co můžeme dělat? Datum (jeho smrti) se blíží. Předajte mu prosím tento dopis, možná se mu smrt vyhne.“

Slyšel jsem jeho výrok a nemohl jsem se cítit jinak, než k smrti vyděšen. Zeptal jsem se, jak se jmenuje, ale neodpověděl. Zeptal jsem se ho, kam půjde a on řekl: „Na západ, jdu navštívit učitele Ta-moa.“ Byl jsem vyděšen jeho duševní přísností a neodvažoval jsem se ho zdržovat. Odešel vznešeně.

Šao Pao obdržel ten dopis a když si jej přečetl, propukl v pláč. Řekl: „Můj učitel je svatý mnich. Nemám na co čekat, můj život je u konce.“ Vyndal z kapsy nějaký spis a dal mi ho. Řekl: „Pečlivě to opatruj. Až najdeš toho správného člověka, nauč ho všemu, co tento spis obsahuje. Nedopust', aby techniky, které člověka naučí, jak vstoupit do dveří Taa, byly zničeny. (To by bylo) urážkou svatého mnicha.“ Trvalo to sotva pár měsíců a jak se očekávalo, Šao Pao byl zavražděn jedním prohnáním služebníkem. Je mi tak líto Šao Paoa a můj zármutek a lítost nelze zahnat. Dívám se na tyto prospěšné služby jako na hnůj a zemi. Proto již dále netoužím po lidském životě. Přemýšlím o pokynu, který mi dal Šao Pao a nemohu jednat proti jeho vůli. Nenávidím to, že jsem bojovník a nemám obří oči a nevidím, kdo by měl dostatečně silnou vůli k buddhovství na tomto světě a kdo by si zasloužil tento spis. Vybrat toho správného člověka je těžké. A učit bez vybraní je zbytečné. Dnes schovávám tento spis v kamenné zdi v hoře Sung a nechávám toto, kdo je předurčen Taem k jeho získání, aby jej objevil a použil jako způsob vstupu do dveří Taa. Mohu se vyhnout vině zneužití učení někoho jiného. Potom se mohu v nebi Šao Paovi podívat do tváře bez pocitu viny. Dynastie Sung, dvanáctý rok éry Šao-sing. Velký generál Chung I z E za maršála Šao Paa (Jue Fej), Niou-kao, Tchang-jin, Che-t'iou-fu.

C. Předmluva k „Pravému rukopisu I-t'ín-t'ing“. Vyprávění cestovatele po mořích a horách

Když jsem byl mladý, zajímal jsem se o knihy a básníky; než jsem povyrosl, často jsem se přátelil s lidmi mimo čtverec (tj. s mnichy). Ve volném čase jsem cestoval po oceánech a horách. Jednoho dne jsem byl se svými přáteli u hory Niou-kao, šli jsme po pobřeží a nesli jsme krabice a konve. Pak jsme usedli na rohože. Pojednou jsem z ničeho nic uviděl nějakého

člověka, zjevně ze západního Čchiangu, který cestoval ze západu na východ. Procházel kolem a zastavil se na krátký odpočinek. Když jsem rozeznal jeho vznešený a pěstěný vzhled, zastavil jsem ho a nabídl mu něco k pití.

Zeptal jsem se: „Kam jdeš?“ Odpověděl mi: „Tiao Lao (jde) navštívit učitele svého učitele.“ Zeptal jsem se znovu: „Co vlastně umí?“ Odpověděl: „Má odvážného ducha.“ Zeptal jsem se tedy: „Co je to odvážný duch?“ Na to řekl: „Prsty prorazí břicho krávy, malíková hrana ruky usekne hlavu krávy, pěst rozdrtí hrudník lva. (Jestli nevěříš, vyzkoušej mé břicho.“ Jeden silnější muž (ho) udeřil do břicha; nejprve kusem dřeva, pak kamenem a nakonec železnou palicí. Zdálo se, že mu to nic nedělá. Přivázal jsem tedy na jeho šourek pomocí dlouhého provazu kolo od volského vozu. Táhl jej za sebou a šel bez jakékoli námahy. Svázal jsem mu nohy a řekl pěti nebo šesti silným mužům, aby za provaz táhli. Ani s ním nepohnuli. Všichni jsme byli zděšením celí bez sebe. S posvátnou hrůzou a obdivem zároveň jsme se zeptali: „Běda! Je to darem nebes nebo výsledkem lidské pile?“

Odpověděl nám: „Za vším tím stojí člověk, nikoli nebesa.“

Zeptal jsem se, k čemu se používá (duchovní síla). Řekl na to: „K zahánání nemoci – to je první použití. Nikdy neonemocnět – druhé. Celý život být silný muž – třetí. Nebát se hladu a zimy – čtvrté. Více mužských vlastností, být chytrý a krásný – páté. Sto vítězství v ložnicových soubojích – šesté. Zvednout perlu z bahnité vody – sedmé. Bránit útoku bez pocitu strachu – osmé. Po tréninku úspěch nepomine – deváté. To jsou však stále ty vedlejší. Konečným cílem, k jehož dosažení se těchto devět prostředků používá, je dosažení Taa buddhovství.“

Zeptal jsem se, kdo je jeho učitelem. Řekl: „Můj učitel je mnich a jeho učitel je nesmrtelný. Předávali (trénink) s jeho pravidly.“ Potom vyndal spis a nechal nás, abychom si jej přečetli. Poznali jsme, že duchovní statečnosti lze dosáhnout tak, že změníme šlachy a že oběh Li má původ v oběhu Čchi. Když jsme se najedli a napili, muž z Čchiangu se chystal k odchodu. Nemohli jsme ho již déle zdržovat. Řekl: „Vidím, že tvůj duch a tělo se liší od ostatních, chtěl bych ti předat tento spis. Toto setkání je naším osudem. Navštívím svatého mnicha a budu očekávat cestu do Buddhova království, nemám již čas se tu zdržovat.“ Odešel a nechal za sebou svou knihu. Kniha měla předmluvu napsanou bylinkářem Liem. Hovořil by tento bylinkář jen tak nadarmo?

V díle se říká: Užijte tohoto základu pro to, abyste se stali Buddhou. Toto je transcendence starého Taj. Není důležité, co vidí lidé ze střední nížiny. Jak jen můžeme spatřit (Jue) Wu-mua, když zemřeme a spolu s ním navštívíme svatého mnicha v nebesích?

Taoističtí mniši zjistili, že k tomu, aby zdokonalili svého ducha, je třeba vypěstovat čchi přetvořenou z jejich t'ingu (jádra). Běžný taoistický trénink čchi-kungu má následující podobu:

1. přeměnit t'ing (jádro) do čchi (lien t'ing chua čchi)
2. nasytit šen (ducha) čchi (lien t'ing chua šen)
3. vypracovat šen do nicoty (lien šen chuan su)
4. rozdrtit nicotu (fen-suej su-kchung)

První krok zahrnuje posílení t'ingu a jeho přeměnu na čchi pomocí meditace a jiných metod. Čchi se potom vede do hlavy, kde nasytí mozek a pozvedne šen. Když se taoista dostane na tuto úroveň, říká se, že „tři květiny se setkaly na vrcholku“ (san chua t'u ting). Toto stádium je nezbytné k pevnému zdraví a dlouhověkosti. Nakonec může taoista začít cvičení, jehož cílem je dosažení osvícení.

1. ÚČEL I-ŤIN ŤINGU A SI-SUEJ ŤINGU

I-t'ing kung-fu je schopné změnit šlachy a podobu, Si-suej kung-fu je schopné změnit dřev a šen. (Jsou) zvláště schopné, aby zvýšily duchovní odvahu, duchovní sílu, duchovní moudrost a duchovní inteligenci. Jejich tréninkové metody ve srovnání s taoistickým lien t'ingem (cvičením Podstaty), lien čchi (cvičením čchi) a lien šenem (cvičením ducha) jsou opakovaně vzájemně příbuzné mnoha způsoby a jejich cvičební I (cíl) je úplně stejný.

Avšak buddhistický přístup je cvičen zvnějšku, zatímco elixír rodiny (tj. taoistický přístup) je cvičen zevnitř. Zušlechtování života (tj. fyzického těla) je hlavní oporou zušlechtování Tao, je to žebřík a cesta k buddhovství. Slouží stejnému účelu jako „metody“ (zušlechtování). Jakmile (jsi) dosáhl cíle, měl by ses vzdát života a všech metod; neváhání je důležitým bodem.

2. CVIČEBNÍ TAJEMSTVÍ I-ŤIN ŤINGU Z Chan fen lou (Věž zlomků)

Člověk žije mezi nebem a zemí, obává se chladu a obává se horka, v důsledku toho nemůže (žít) dlouho na tomto světě. (Toto) není původní přirozeností stvořených věcí (tj. člověka). Je to pouze (proto, že) člověk znásilňuje sebe sama.

Proto osoba, která hledá Tao, před čímkoliv jiným chrání Ťing-Šen (ducha vitality), živí Čchi a kosti, obstarává (tj. správně cvičí) šlachy a kosti. Když jsou Ťing a Šen plné, pak Čchi a krev jsou hojné; když Čchi a krev jsou hojné, pak Li (svalová síla) je také dostatečná. Když šlachy a svaly jsou opatrovány, pak Čchi a krev hladce přenáší, stovky nemocí nebudou vytvořeny.

Lidé dnes vědí pouze to, že když se dobře daří krvi, pak Li je také silná. (Oni) neví, že krev se rodí z Čchi, (a když) je dostatek Čchi, pak Li může být silná. Proto, když má lidský život krev a Čchi, má (on) Li. Když jsou používány – existují, (když) jsou zanedbávány – umřou. Cesta není nic jiného než cvičení. Abyste vytvořili základ, použijte olověné nářadí.

Tao (cesta) vytvoření základu, začíná v c' (půlnoci), wu (poledne), v polovině mezi c' a wu (při východu slunce); nebo začíná v čase wu-c' (západ slunce), když je mnoho změn, kdy se jin a jang mění, když se vzájemně obrací a spolupůsobí. Jestliže (vy jste) schopni (cvičit) den a noc bez přestání, aniž byste byli jen na vteřinu vynechali, pak se Nebe a člověk mohou spojit. Když je cvičeno po sedmkrát sedm (čtyřicet devět dní), čchi a krev budou dostatečné a hojné. Když je cvičeno po deset-deset (sto) dní, může být postupně dosaženo nesmrtelnosti.

Nejdůležitějším pro cvičení je, že (vy) musíte hledat pohyb v nehybnosti, hledat nehybnost v pohybu. (Cvičení by mělo) být měkké a nepřetržité, postupně vstupující do pocitové oblasti. (Když hledáte) pohyb uprostřed nehybnosti, (protože díky) nehybnosti je snadné usnout, je nejlepší zářit míruplně. (Když hledáte) nehybnost v pohybu, (protože díky) pohybu (je) snadné se rozptýlit. Nejlepší (je) kondenzovat (svůj) Šen.

Tajemství míruplného vyzařování je tajemstvím návratu Ohně. Tajemství kondenzování je tajemstvím přidání Vody. (Jestliže) se Oheň nevrátí, pak to uletí pryč. (Jestliže) není Voda přidána, pak zvadnete.

Metodou je „udržet nebeskou bránu“ a „stabilizovat zemskou osu“. Držení nebeské brány je cvičením wu-c' (západu slunce), tajemstvím návratu Ohně. Stabilizování zemské osy je cvičením c'-wu, tajemstvím přidání Vody. Dvě z nich spolu souvisí; cvičte dlouho a trpělivě. Tisíce variací a miliony odvozenin jsou v nich (tj. Vodě a Ohni), není zde ničeho, co by nepocházelo z těchto zdrojů.

Opět použijte olověné nástroje, takže postupně uvolníte stagnaci (čchi a krve). Nalevo se plynule pohybujte doprava. Napravo se plynule pohybujte doleva. (Toto) umožní, aby se levé a pravé vzájemně setkalo, čchi a krev bude hojně. (V tomto případě), jak se (může osoba) obávat zimy a umřít v mladém věku? Osoba, která hledá Tao (by měla) dodržet tyto nádherné techniky, jedna stezka je spojuje (postupně); (cvičte) upřímně a bez přestání, pak vstoupíte do dveří velkého Tao a získáte tajemství nebe. Cvičte usilovně! Cvičte usilovně!

3. ÚPLNÉ POUČENÍ I-ŤIN ŤINGU

Překlad praví: Základním smyslem toho, co řekl Buddha je, že kdokoliv postoupil sám a ověřil si výsledky (buddhistického zušlechťování), jeho primární základy jsou dva: jeden je Čistý a Prázdný, druhý je Vystoupení a Změna.

(Jestliže) je schopen být čistý a prázdný, pak žádné bariéry. (Jestliže) je schopen vystoupit a změnit se, pak žádné překážky. (Jestliže) žádné bariéry a překážky, pak bude schopen vstoupit do „stálosti“ a vystoupit ze „stálosti“. Znaje toto, pak zde je základ pro dosažení Tao. To, co bylo míněno čistým a prázdným je Čištěním dřeneš/mozku; vystoupením a změnou je Změnění svalů/šlachy.

Text Čištění dřeneš/mozku říká: Když se člověk rodí, (je) zasažen emoční touhou, což má za následek tělo s podobou. Navíc vnitřnosti, všechny útroby, končetiny a kosti jsou kontaminovány nečistotou, (tyto) musí být vymyty a vyčištěny, až dokud ani jediné špatné malé místo (nezůstane), pak (on) je schopen vstoupit do dveří transcendentní světskosti a dosažení svatosti. Mimo tohoto pak zde není (jiného) základu pro vstoupení do Tao.

Praví se:

Vymývání dřevě/mozku je čištěním vnitřně; měnění svaly/šlachy je posilování zevně. Jestliže je schopno (být) čistým a klidným vnitřně, silným a pevným zevně, (pak) stoupání do svatého města je tak snadné, jako obracení svých dlaní. Proč se trápit (ještě dále se) Svalem/šlachou.

Také se praví: Co je to Svaly/šlachy měnění? Říká se, že lidské tělesné svaly/šlachy a kosti (jsou) tvarovány na začátku v embryu, některé svaly/šlachy jsou volné, některé svaly/šlachy jsou hubené, některé svaly/šlachy jsou choré, některé svaly/šlachy jsou slabé, některé svaly/šlachy ochablé, některé svaly/šlachy jsou silné, některé svaly/šlachy jsou zatahovatelné, některé svaly/šlachy jsou pružné, některé svaly/šlachy jsou souladné, všechny druhy a nikoliv (jen) jeden. Všechno toto je hlavně (způsobeno) embryonální vodou. Jestliže svaly/šlachy jsou volné, pak nemocný; svaly/šlachy jsou tenké, pak hubený; svaly/šlachy jsou choré, pak slábnutí; svaly/šlachy jsou slabé, pak nepozorný; svaly/šlachy jsou křečovitě, pak umírání;

svaly/šlachy jsou silné, pak mocný; svaly/šlachy jsou zatahovatelné, pak roztažitelný; svaly/šlachy jsou pružné, pak silný; svaly/šlachy jsou souladné, pak zdravý. Jestliže člověk nemůže být čistý a prázdný vnitřně a má bariéry, stejně tak nemůže být silný a otužilý zevně a má překážky, jak (on) může vstoupit do Tao? Proto, aby se vstoupilo do Tao, (není zde) nic jiného, než nejprve měnění svalů/šlach, aby se otužilo tělo; a posilování vnitřního, aby se podpořilo zevní. Jinak je Tao opět těžké k dosažení. Když se hovoří o Měnění svaly/šlachy, (teorie) „změny“ je zázračná.

„Změna“ je Tao (neboli cesta) jin a jangu. Změna je změnou varianty. Varianty změn existují mezi jinem a jangem, ve skutečnosti (také) existují v člověku. (Člověk) je schopen ovládat slunce a měsíc v hrnci, hrát jin a jang v dlaních. Tak, když tyto dvě jsou koordinovány v člověku, není nic, co nemůže být změněno.

(ovládání jin a jang – měsíc a slunce ve svém těle; od hlubokého nitra – hrnce k vnějšímu dlaním; jin a jang = kchan a li, voda a oheň, olovo a rtuť)

Proto, (jestliže je to) příliš prázdné nebo příliš plné, změňte to; příliš chladné nebo příliš horké, změňte to; příliš tvrdé nebo příliš měkké, změňte to; příliš klidné nebo příliš aktivní, změňte to. Vysoké nebo nízké může být změněno zvednutím nebo poklesnutím; poprvé nebo později může být změněno zpomalením nebo zrychlením; plynulé nebo vážnoucí může být změněno pohybováním okolo. Nebezpečí změněno v bezpečí; nepořádek v pořádek; neštěstí změněno ve štěstí; čchi, která je počítána (tj. omezený život), může být změněna a zachráněna. Nebe a země mohou být obráceny změnou. Pokud jde o lidské svaly/šlachy, copak nemohou být také změněny?

Avšak svaly/šlachy se (vztahují) k lidským t'ingům a lu. (Tyto kanály jsou umístěny) vně kostních kloubů a mezi svaly. Čtyři končetiny a stovky kostí, nikde nemá žádné svaly/šlachy, (není-li zde) žádný t'ing, musí mít lu. Propojují se a komunikují s celým tělem, přenášejí a pohybují krví a jsou zevní pomocí t'ing-šen (ducha vitality). Právě tak je lidské rameno schopno nosit, ruce jsou schopné uchopovat, chodidla jsou schopna kráčet, celé tělo je schopné být čilé a oživené, vše díky fungování svalů/šlach. Jak jim potom (my) můžeme dovolit, aby degenerovaly a slábly; a ti, kteří jsou nemocní a slabí, jak mohou vstoupit na cestu Tao?

Buddha použil metodu, aby zvrátil situaci. Učinil zvadlé svaly schopnými se stáhnout, dal slabým svalům schopnost změnit se v silné, napnutým svalům schopnost být vláčnými, scvrknutým svalům schopnost pnutí a degenerujícím svalům sílu. Potom dokonce i tělo

měkké jako bavlna může být učiněno (silným jako) železo a kámen. (Toto všechno) není nic, než výsledek změny. (Toto je zdrojem) tělesného prospěchu a základu svatosti. Toto je jeden z důvodů.

Proto jin a jang mohou být vykonávány (tj. ovládány) lidmi. Jestliže jin a jang nejsou ovládány a jsou samostatné, (pak) lidé budou lidmi. Lidé by ne(měli) být ovládáni jinem a jangem, (měli by) použít tělo z krve a čchi a změnit je na tělo ze železa a kamene. (Jestliže) žádné bariéry vnitřně, žádné překážky zevně, pak je možné vstoupit do stálosti a vystoupit ze stálosti. (Musíte studovat) příčinu tohoto kung-fu pečlivě. Jeho trénink má svůj řád, (jeho) metody zahrnují vnitřní a zevní, čchi musí být přenášena a používána, pohybování má začátek

a konec. Dokonce i byliny a cvičební nástroje, načasování, dieta a životní styl, všechny vytvářejí ověření tréninku. Ti, kteří vstoupí do těchto dveří, musí nejprve upevnit svoji důvěru, pak vytvořit svoji upřímnost, postupovat pevně a odhodlaně; (zatímco) trénink sleduje neustále metodu, nikdo nebude neschopen prosadit (sebe) do posvátné sféry.

Pan-cch' mi řekl: Tyto teze pojednávají o původním smyslu obecného pojetí I-t'in podle velkého učitele Ta-moa. (Já) jsem jej přeložil do tohoto pojednání, přičemž si netroufám přidat jakoukoliv nejmenší osobní myšlenku, nebo dokonce vytvořit (přidat nové) slovo.

4. SMYSL I-ŤIN ŤINGU Z Chan fen lou (Věže zlomků)

Mezi nebem a zemí, pouze člověk je drahocenný (ušlechtilý). (Člověk má) pět orgánů vnitřních, pět (smyslových) orgánů zevně. Jestliže pět (smyslových) orgánů není ovládáno, pět útrob bude poškozeno. Dlouhé dívání poškozuje játra, dlouhé naslouchání poškozuje ledviny, příliš mnohé hledění poškozuje slezinu a příliš velké rozčilování poškozuje srdce. Málo lidí má poznání v tomto světě, proto je nabízena kniha. (To) je skutečně proveditelný trénink „pěti čchi směrem k původu“.

Když začnete cvičení, nejprve si lehněte dolů obličejem nahoru, abyste stabilizovali Šen. Zadržujte své vidění a nedívejte se (na nic), (pak) jaterní Čchi nebude ničena. Stáhněte ušní spojení a neposlouchejte, ledviny nebudou ničeny. Dýchejte plynule nosem a neoddychujte, plicní Čchi nebude ničena. Použijte ruku (ruce) k masírování žaludeční krajiny a rozpínejte Čchi, (toto bude) konzervovat slezinnou Čchi.

Udržování středu je nejdůležitějším, (to) je cesta. Po masírování pak bušte. Po bušení šlehejte, pak tlučte. Mějte toto rádi po sto dní kung-fu, pět Čchi všechny hojné, Šen se kondenzuje a Ťing je plný, (budete schopni) odrazit nemoc a prodloužit roky (života), nikdy hlad, nikdy zima. Po dokončení tréninku opět cvičte Koncepční cévu vpředu a Vládnoucí cévu vzadu, dokud nebudou plné a hojné (s čchi). (Toto je) základ zušlechťování až po nesmrtelnost a stav Buddhy. Bez kultivace a pokračování z tohoto není žádný kořen pro naučení se Tao.

Ta-mo cestoval na Východ, aby učil tyto dva spisy I-t'in a Si-suej, (bylo to) skutečně naše velké štěstí. Pták jako čáp je schopen žít dlouho, zvíře jako liška může být nesmrtelné a lidská bytost, která se nemůže poučit z těchto dvou knih, je horší než ptáci a zvířata. Získání, ale necvičení (těchto dvou knih) může být způsobeno podezřením, že je to falešný výtvar nebo strachem, že cvičení je příliš dlouhé; (všechny tyto) vyplývají z vás. Jestliže (jste) schopni tomuto uvěřit a cvičit, po třech letech (uvidíte, že vaše) udatnost se stane podobnou odvaze krále Sianga a vaše síla, navzdory stáří, bude schopna porazit Wu Chuoa. (Maje) sílu po svůj celý život, takže nikdy necítíte hlad a zimu, takže vítězíte v ložnicové bitvě a nacházíte perlu v bahnitě vodě, (toto) jsou pouze menší použití. Zušlechťujte se, abyste byli nesmrtelní a stali se Buddhou, nic jiného než toto. Ti, kteří měli předurčený osud a cvičili toto, uvidí později výsledky. Pak uvidíte že to, co jsem řekl, není směšné.

FUKAN-ZAZEN-GI *DÓGEN*

1. Pokud si dnes položíme otázku otázek, tak poznáváme: cesta je vždy a všude dokonale přímá, k čemu je pak potřebné vykonávat cvičení kvůli ní a snažit se o její zachování? Hlavní cesta je volná a otevřená. Nač všechna ta snaha a námaha? A vůbec: vše je mimo jakoukoliv nečistotu. Kdo by tedy věřil tomu, že je třeba něčeho, čím by se očistilo? Střed nenajdeme nikde jinde, kromě tohoto místa! Nač jsou tedy potřebné k dosažení středu nohy?
2. Ale přes to všechno: odchylka byť i jen o vlas může způsobit propast mezi nebem a zemí – jestliže totiž v někom vznikne sebemenší přízeň anebo odpor, pak je jejich výsledkem zmatená nejistota a tak ztrácí (správně) vědomí. Člověk navzdory tomu, že se pyšní schopností poznávat a dosáhnout osvícení; přestože může získat pronikavou sílu moudrosti, která mu umožňuje, aby vrhl letmý pohled na buddhovský stav a buddhovskou podstatu; přestože se dostal na duchovní cestu a pozná lidské vědomí; přestože podává důkazy přímo božské smělosti, ocitá se několik kroků od hranic a mohl tak poznat pocit radosti

z přiblížení se k nim, přesto však je mu téměř neznáma ona brána, kterou by mohl vstoupit.

3. Dobře si zapamatujte: v Gionu pobýval adept dosáhnutí osvícení. Šest roků seděl v pohroužení s náležitým způsobem. Toho si vezměte za příklad. V Shorinu byl tlumočník věrného poselství Buddhova srdce. Seděl tam po dobu devíti let – obrácen tváří ke stěně. Jeho sláva je dodnes živá. Takto činil onen starý mudrc. Jek by se mohli dnešní lidé zřící pokusu o poznání Buddhovy cesty?
4. Proto zanechte povrchního cvičení, které má za cíl, aby jste se dopátrali smyslu vět. Musíte si osvojit opačnou metodu, obrátit světlo, aby zářilo naopak. Tělo a duch takto setrvávají samy o sobě. Takto se ukáže i to, co má být spatřeno. Pokud se chcete zúčastnit tohoto, musíte se snažit získat v této věci zběhlost tím, že se jí budete zabírat.
5. Na cvičení zazenu je potřebná tichá místnost. V otázce pití a jídla budme zdrženliví. Podmínkou úspěchu cvičení je: úplné uvolnění; nemysleme ani na dobro ani na zlo, naši náladu nechť neovlivňuje neštěstí ani štěstí. Přerušme rozhárané bloudění našeho vědomí. Zanechme našeho hodnocení věcí. Nechť se v nás neobjeví ani touha stát se Buddhou. A není jedno, zda sedíme anebo stojíme?
6. Na místo zvolené pro cvičení polož hrubý polštář a na něj dej ještě jeden, menší a tenčí. Možná cvičit kekka-fuza či hanka-fuza. Pod kekka-fuza třeba chápat toto: nejprve položíme pravou nohu na levé stehno. Šaty a opasek jsou volné, ale i tak jsou nošeny upravené. Pravá ruka spočívá na levé noze a levá ruka se vloží do pravé dlaně. Oba palce se dotýkají. Poloha těla je rovná a takto sedíme správným způsobem. Dbejme na to, abychom se nenakláněli ani do stran, ani dozadu, ani dopředu. Ale dbejme i na to, aby byly uši a ramena, nos a pupek v jedné rovině. Jazyk se dotýká patra, rty a zuby spočívají na sobě. Oči jsou pootevřené. Vydechování a vdechování je klidné a děje se nosními dírkami. Popsaná poloha je nejvýhodnější. Po jejím zaujetí se zhluboka nadýchneme, prohneme se napravo a nalevo a zůstaneme pevně sedět. Změříme nezměřitelné, protože zde je přítomno cosi nezměřitelné. A jak je možno to změřit? Ne-změřením! A právě to je podstatným uměním zazenu.
7. Zazen, o kterém je tu řeč, není obyčejný zen. Mnohem spíše je to brána, kteroužto projdouce nalezneme sebe samé. Tato metoda vede k dosažení a udržení b o d h i. Nehrozí nám více pasti ani klece. Jakmile jsme toto všechno pochopili, pak se podobáme mořskému draku anebo tygru, jenž se opírá zády o skálu. Poznáme, že podstata se projevuje přímo (nezprostředkovaně) – že šum a ponoření nám více nehrozí.
8. Je dobře známo, že skutečně silným se stane ten, kdož se povznese nad každodennost a svatost. Ona působení, jichž dosahujeme novým

pohybem, pomocí stožáru, jehly nebo kladiva, holí anebo zvoláním (výkřikem), nemůžeme pochopit pouhým použitím mysli. Ty síly, které jsou mimo „zvuku a barvy“ se projevují až na opačném břehu. Projevují se jako zákony za hranicemi poznání a vidění.

9. I když je tomu tak: neptejme se, zda je cvičící urozený, moudrý anebo zda je to prostý a hloupý člověk; nečinme rozdíl mezi bystrým chápáním a těžkopádností. Pokud je cvičící skutečně snaživý, jeho neúnavná snaha je zárukou úspěchu. Každý další úspěch se projevuje v každodenním životě.
10. A takovýmto způsobem se udržuje buddhovská podstata mysli jak v našem vlastním světě, tak i v cizích zemích, západním nebi a východní zemi, pravda se projeví – a to jedině tím, že praktikujeme zazen. Hovoří se sice o deseti tisících způsobů a tisíci prostředků, přesto však, navzdory tomu, uskutečňujte pouze zazen a snažte se takto poznat podstatu Buddhovy cesty.
11. Proč opouštíte své domovy a potulujete se v cizích krajích? Stačí učinit jen jediný krok a minuli jste to, co hledáte. Máte v moci všechnu utajenou sílu lidského těla, nepromarněte svůj čas. Buddhova cesta je ve vás. Vaše tělo je podobné kapce rosy na stéblu trávy, váš osud blesku. Vaše bytí je pouhý okamžik!

CESTA ZENU CESTA MEČE

Takuan Sôhó

Příběh o meči Taia (Taiaki)

Teoreticky by mě jako bojovníka nemělo zajímat, zda vyhraji či prohrají, neměl bych věnovat tolik pozornost síle ani slabosti, neměl bych udělat krok ani vpřed ani zpátky. Nepřítel mne nevidí. Já nevidím jeho. Tím, že proniknu na místo, kde se nebesa ještě neoddělila od země a Jin a Jang ještě nezapustily své kořeny, dosáhnu rychle a nevyhnutelně žádaného účinku.

Dokonalý člověk používá meč, ale ne k tomu, aby zabíjel ostatní. Používá jej a dává druhým život. Je-li nutno zabít, zabije. Je-li nezbytné dát život, dá jej. Když zabíjí, dělá to v naprosté soustředěnosti, když dává život, dělá to taktéž v naprosté soustředěnosti. Je schopen rozpoznat dobré a špatné, aniž by se díval na dobré a špatné; je schopen rozlišovat bez toho, že by se o to snažil. Chůze po vodě je jako chůze po zemi a chůze po zemi je jako chůze po vodě. Je-li bojovník v takovém stadiu uvolnění, nepřekvapí ho žádná z pozemských bytostí. Ve všem bude nedostižný.

Chcete být taky takoví? Když jdete, stojíte, sedíte nebo ležíte, když mluvíte nebo jste zticha, když pijete čaj nebo jíte rýži, nikdy nepřerušujte své úsilí, musíte se vždy rychle zorientovat, soustředit se na cíl, pátravě skrz na skrz jej prozkoumat. Budete tak schopni dívat se na věci přímo. S přibývajícím dobou vám to bude připadat jakoby ze tmy vzešlo světlo samo o sobě. Dosáhnete moudrosti bez učitele a vycvičíte své zázračné schopnosti, aniž byste se o to snažili. A ani pak to nijak nevybočuje z normálního stavu – normální stav to totiž vysoko přesahuje. Takový stav nazývám „Taia“.

Každý člověk má v sobě tento ostrý Meč Taia. Těch, kterým je to jasné, se bojí i Márové, ale ti, kteří o tom nevědí, kterým to připadá nesmyslné, jsou zranitelní a jsou podváděni dokonce i hlupáky. Když se setkají dva stejně dobří v boji s mečem, boj nemůže nijak skončit; je to jako když Šákjamuni drží květinu a Kášjapa se téměř neznatelně usmívá.

Na druhou stranu vidět jedno a vnímat tři další nebo rozeznávat malé rozdíly v hmotnosti pouhým okem jsou příklady obyčejné moudrosti. Ten, kdo tohle ovládne, vás bleskurychle rozseká na tři kusy dřív, než uvidí jeden a uvědomí si tři další. Co potom, až se s ním setkáte tváří v tvář?

Tohle je věc mysli. Mysl nevznikla při vašem porodu a také ovšem nezemře při vaší smrti. Jelikož je to tak, říká se, že je vaší Původní Tváří. Nebesa ji nemohou zakrýt, země není schopna ji udržet. Oheň ji nespálí, voda ji nepromáčí. Ani vítr jí nemůže proniknout. Nic na světě jí neublíží.

Nakonec takový člověk svůj meč ani nevytáhne. Jeho rychlost je taková, že ani blesk se jí nevyrovná. Jeho stručnost, postrádající sebemenší zbytečný pohyb, je taková, že zmizí (onen člověk...) dřív než vítr před bouří. Ten, kdo takové schopnosti nemá, se nakonec zaplete a zamotá a svoje ostří poškodí nebo si dokonce zraní vlastní ruku a pobude veškeré zručnosti. Nelze je ovšem získat z dojmů či znalostí, nelze je přenášet slovy ani je ovládnout žádnou teorií. Je to věc zvláštního přenosu bez jakéhokoli vedení.

Neexistuje předem daná cesta, jak přenášet mimořádné schopnosti. Souhlasit, nesouhlasit – ani nebesa tohle neurčují. Takže jak se vlastně věci mají? Naši předkové říkali: „Není-li v domě ani jeden obraz Pai-čea, je to jako kdyby v domě nebyl žádný duch.“ Ten, kdo dosáhl žádaného stavu a pochopil tento princip, ovládne všechny pozemské jevy pouhým svým mečem. Vy, kteří studujete tyto záznamy, nejednejte bezhlavě.

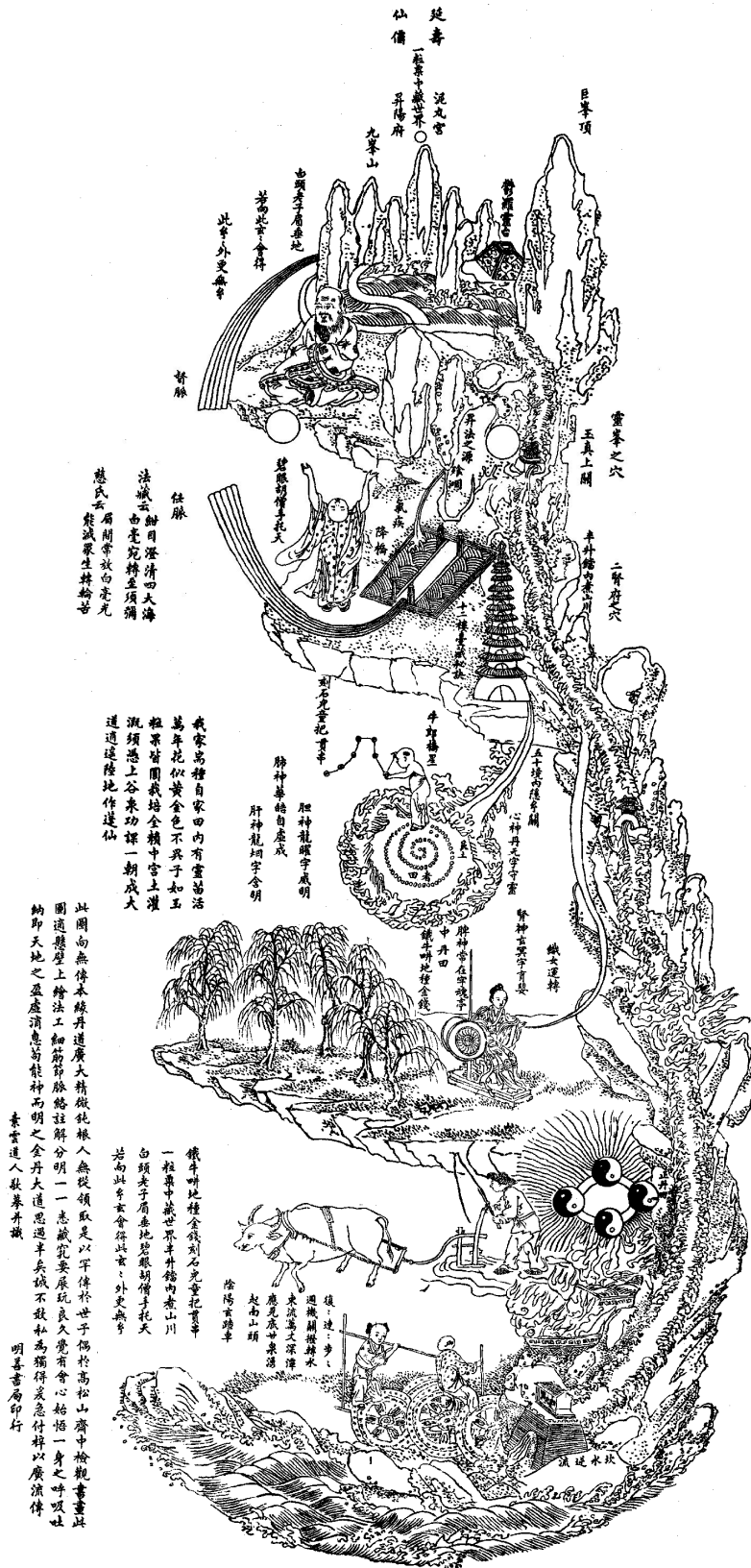
Verše důvěřující mysli (Sin sin ming)
Sózan, třetí zenový patriarcha

Velká cesta je snadná,
pokud ničemu nedáváš přednost.
Když není lásky ani nenávisti,
Velká Cesta je snadná,
pokud ničemu nedáváš přednost.
Když není lásky ani nenávisti,
vše se stává jasným a nezastřeným.
Ale učiň sebemenší rozlišení
a nebesa budou oddělena od země
nekonečnou vzdáleností.
Toužíš-li spatřit pravdu,
nestav se pro ani proti.
Stavět milé proti nemilému,
to je nemoc mysli.
Není-li pochopen hluboký smysl věcí,
je základní mír mysli zbytečně rušen.

Cesta je dokonalá jako širý prostor,
kde nic nechybí ani nepřebývá.
Jen pro svou tendenci přijímat či odmítat
nevidíme pravou podstatu věcí.
Nežij ve spletnosti vnějších jevů
ani ve vnitřním pocitu prázdnoty.
Buď klidný v jednotě věcí
a podobné chybné postoje samy zmizí.
Když se pokoušíš vyloučit činnost,
abys dosáhl nečinnosti,
tato snaha tě naplňuje činností.
Dokud setrváváš v jedné či druhé krajnosti,
nikdy nepoznáš Jednotu.

Kdo nesetrvává na jednoduché Cestě,
selhává v činnosti i nečinnosti,
v potvrzení i popření.
Popřít realitu věcí
znamená opomenout jejich skutečnost.
Potvrdit prázdnotu věcí
znamená opomenout jejich skutečnost.
Čím více o tom mluvíš a přemýšlíš,
tím více se odchyluješ od pravdy.
Přestaň mluvit a přemýšlet
a nebude nic, co bys nebyl schopen poznat.
Vrátit se ke kořenům znamená nalézt smysl,

內經圖

honit se za povrchními jevy znamená opomíjet zdroj.
V momentě vnitřního osvětlení
dochází k překročení jevů i prázdnoty.
Změny, které se zdají dít v prázdném světě,
nazýváme skutečnými jen z vlastní nevědomosti.
Nehledej pravdu;
pouze přestaň zastávat názory

Nepřebývej ve stavu duality,
pečlivě se mu vyhni.
Pokud je zde byt' jen stopa
toho či onoho, správného či nesprávného,
podstata Mysli se ztrácí ve zmatku.
Přestože všechny protiklady vycházejí z Jediného,
nebuď připoután ani k tomuto Jedinému.
Když mysl setrvává nerušená na Cestě,
nic na světě ji nemůže ohrozit.
A když věci nejsou již více hrozbou,
přestávají existovat v původním smyslu.
Když nevznikají žádné rozlišující myšlenky,
přestává stará mysl existovat.
Když zmizí předmět myšlení,
zmizí i myslící subjekt.
Když mizí mysl, mizí i objekty.
Věci jsou objekty, protože je zde subjekt-mysl
a mysl je subjektem, protože jsou zde objekty.
Pochop relativitu obojího
a základní skutečnost, jednotu prázdnoty.
V této prázdnotě jsou věci nerozlišitelné
a každá v sobě obsahuje celý svět.
Pokud nerozlišuješ mezi hrubým a jemným,
nebudeš pokoušen předsudky a postoji.

Žít na Velké Cestě
není ani snadné, ani obtížné.
Ale ti, jejichž rozhled je omezen,
jsou ustrašení a nerozhodní.
Čím rychleji se ženou, tím pomaleji postupují.
Lpění nemůže být udrženo v rozumných mezích,
dokonce i připoutanost k myšlence osvětlení
znamená zbloudění.
Jen nech vše jít vlastní cestou
a pak nebude příchodu ani odchodu.

Buď poslušný přirozenosti věcí
a budeš kráčet volně a nerušeně.
Pokud je myšlení spoutáno, je pravda skryta,
neboť vše je temné a nejasné.
Obtížná praxe odsuzování
přináší jen mrzutost a únavu.

Jaký užitek může vzejít
z rozlišování a rozdělování?

Jestliže chceš kráčet po Jediné Cestě,
neměj nic ani proti světu smyslů a myšlenek.
Jejich plné přijetí totiž odpovídá
pravému osvětlení.
Moudrý člověk se nesnaží dojít cíle,
ale hloupý se váže.
Je pouze jediná Dharma, ne mnoho;
rozlišování pochází ze lpění nevědomých.
Hledat Mysl pomocí rozlišující mysli,
je tou největší ze všech chyb.

Když oko nikdy nespí,
všechny sny přirozeně ustanou.
Když mysl nečiní žádných rozdílů,
pak je deset tisíc věcí tak, jak jsou,
jediné podstaty.
Pochopit tajemství této jediné podstaty
znamená být vysvobozen ze všech nesnází.
Když jsou věci viděny jako sobě rovné,
je dosaženo bezčasé podstaty jáství.
Žádná srovnání ani analogie nejsou možné,
v tomto bezpříčinném, bezvztažném stavu.

Pomysli na pohyb v klidu,
pomysli na klid v pohybu
a pohyb i klid zmizí.
Když přestanou podobné podvojnosti,
nemůže existovat ani sama Jednota.
Na toto nejzazší
se nevztahuje žádný plán ani popis.
Pro sjednocenou mysl, která je ve shodě s Cestou,
přestává všechno sobecké snažení.
Pochybnosti a nerozhodnost ustanou
a otevře se možnost života ve skutečné víře.
Jediným tahem jsme vysvobozeni ze zasetí,
nic na nás neulpívá a my se ničeho nedržíme.
Vše je prázdné, jasné, sebeosvětlující,
bez použití síly mysli.
Zde nemají myšlenky, pocity, znalosti ani představy
žádnou hodnotu.
V tomto světě takovosti
není ani já, ani cokoliv kromě já.

Abys mohl být v přímé harmonii s touto skutečností,
ve chvíli pochybností řekni prostě: „Nic dvojího.“
V tomto ‚nic dvojího‘ není nic odděleno,
nic vyloučeno.

Bez ohledu na to, kdy nebo kde,
osvětlení znamená vstoupit do této pravdy.
A tato pravda je mimo nárůst i úbytek
v čase či prostoru;
jediná myšlenka je v ní desetitisícem let.

Prázdnota tady, prázdnota tam,
ale nekonečný vesmír stojí
stále před tvýma očima.
Nekonečně velký a nekonečně malý:
v tom není žádný rozdíl, neboť definice zanikly
a nejsou vidět žádné hranice.
Stejně je to i s bytím a nebytím.
Nemař čas pochybnostmi a argumenty,
které s tímto nemají co dělat.
Jediná věc, všechny věci:
pohybují se a vzájemně se prolínají
bez rozdílu.
Žít s tímto vědomím
znamená být bez starostí o nedokonalost.
Žít v této víře je cesta k nedualitě,
protože nedualistický je ten, kdo má důvěřující mysl.

Slova!

Cesta jde za hranice jazyka,
protože na ní není
žádné včera,
žádné zítra,
žádné dnes.

Tomášovo evangelium

Tomášovo evangelium je součástí souboru gnostických spisů objevených v egyptském Nag Hammádí v roce 1945 (NHC II/2). Nejnovější výzkumy posunují vznik evangelia stále hlouběji do minulosti, do let 70 až 80 našeho letopočtu nebo i do poloviny prvního století a ještě dříve. Tři fragmenty textu jsou známy z papyru Oxyrhynchus pocházejícího z období mezi lety 130 a 250 (pOxy. 1, 654 a 655). Jako místo vzniku se nejčastěji uvádí východní Sýrie, kde se apoštol Tomáš těšil mimořádné úctě. Samotný koptský opis z Nag Hammadské sbírky je datován do poloviny 4. století.

Evangelium bylo ve starověku všeobecně známé a rozšířené. Obsahuje 114 Ježíšových výroků (logií). Více než třetina výroků více či méně odpovídá citacím v synoptických evangeliích, další třetina má gnostický charakter. Do dnešní doby se velká část Tomášova evangelia zachovala dokonce i ve východním čínském Turkestánu na tzv. Turfanských fragmentech (Turfan Fragment M 789) z manichejského prostředí. Existenci evangelia připomínalo mnoho představitelů prvotní církve. Na začátku 3. století (225-235) se o něm zmiňoval Hippolyt Římský. Ve 4. století před ním varoval jeruzalémský biskup Kyrillos, který ho nepravdivě označil za dílo manicheistů. Z Kyrillovy zprávy lze vyvodit, že spis byl mezi křesťany oblíbený.

Z dostupných historických faktů vyplývá, že předlohou knihy byl soubor původních Ježíšových výroků (někdy označovaných jako pramen Q). Řada badatelů se domnívá, že Tomášovo evangelium obsahuje autentičtější informace o Ježíšově životě než Nový zákon. Stejně jako některé další gnostické rukopisy (Rozhovor se Spasitelem, Kniha Tomáše Atleta, Tajná kniha Janova) je literární podoba výroků a rozhovorů s Kristem starší než biografický

žánr biblických evangelií. Navzdory tomu se představitelům církve podařilo ve 3. až 5. století prosadit soubor redigovaných věroučných textů. Všechny ostatní zdroje informací byly, až na malé výjimky, důsledně zlikvidovány.

Emeritní profesor Dr. James M. Robinson, bývalý ředitel Institutu pro antiku a křesťanství (Institute for Antiquity and Christianity, IAC) při univerzitě v kalifornském Claremontu a organizátor expedice v Nag Hammádí, na adresu Tomášova evangelia a jeho vztahu k Novému zákonu prohlásil:

“Tomášovo evangelium odpovídá žánru apoštolské literatury mnohem spíš než kanonická evangelia. Kanonická evangelia se tak dostávají do obdobného druhotného postavení, které dřív deklasovalo jiná evangelia jako apokryfní. Jasně rozlišení mezi tím, co je kanonické a co ne, se začíná ztrácet ...”

“Konkrétní důvody, které se v rané křesťanské literatuře uváděly pro přijetí nebo vyloučení daných textů, nejsou už dnes často přesvědčivé (...) Běžný tradiční křesťanský předpoklad, že Ježíš kanonických evangelií je právě takový, jakým Ježíš byl, a že jeho učedníci mu rozuměli tak, jak o tom svědčí Apoštolské vyznání víry, a že proto křesťanské pravověří zůstávalo po staletí věrné tomu, co učil a činil - tato konstrukce je už prostě neudržitelná ...”

“Nový přímý přístup k této jiné podobě raného křesťanství v knihovně z Nag Hammadi má proto veliký význam. Tento objev už ukázal, jak byl tradičně jednostranný náš historický výklad počátků křesťanství. Proces přehodnocení gnostické strany tohoto sporu je v plném proudu. Neboť dříve byl gnosticismus znám pouze z výňatků ortodoxních spisů, které se věnovaly honbě na kacíře a propůjčovaly se zesměšňování a odmítání. Nyní se ukazuje, že gnosticismus si právem zasluhuje naši soustředěnou pozornost. Měli jsme si to uvědomit již dávno, věděli jsme přece, že mnozí přední křesťanští myslitelé raného období byli gnostici.”

(převzato z časopisu Česká metanoia č.5/1994)

Následující překlad Tomášova evangelia je doplněn o odkazy na související pasáže v Novém zákoně.

1. Toto jsou skrytá slova, která řekl živý Ježíš a napsal je Didymos Juda Tomáš a pravil: Kdo nalezne smysl těchto slov, neokusí smrti.

2. Ježíš řekl: Nepřestávat se svým hledáním má ten, kdo hledá, dokud nenalezne. A až nalezne, bude otřesen a když bude otřesen, bude se divit a stane se pánem nade vším, co jest.
(Mt 7,7-11; L 11,9-13)

3. Ježíš řekl: Když ti, co vás vedou, vám řeknou: "Pohled'te, království je v nebi", tak tam budou ptáci nebeští před vámi. Když vám řeknou: "Je v moři", předejdou vás ryby. Uvnitř ve vás je království a vně vás. Když poznáte sebe, budete poznáni a uvědomíte si, že jste dětmi živého Boha. Jestliže však sami sebe nepoznáte, pak přebýváte v bídě a jste bídou.
(L 17,20-21)

4. Ježíš řekl: Starý muž ve svých dnech nebude váhat a zeptá se malého dítěte v sedmi dnech, kde je místo života, a bude žít. Neboť mnozí první budou poslední a stanou se jedním jediným.
(Mt 11,25; Mt 19,14; Mt 19,30; Mk 9,35-37; Mk 10,31; L 10,21)

5. Ježíš řekl: Poznej, co máš před svou tváří, a co je ti skryto, se ti odhalí. Neboť nic není skrytého, co nebude odhaleno.
(2K 10,7; Mk 4,22; Mt 10,26; L 8,17; L 12,2)

6. Jeho učedníci se ho ptali a říkali mu: Chceš, abychom se postili? A jakým způsobem se máme modlit? Budeme dávat almužny a jaké (předpisy ohledně) jídla máme dodržovat? Ježíš řekl: Nelžete a nedělejte to, co sami nenávidíte, neboť to všechno je zjevné před tváří nebe. Neboť nic není skrytého, co nebude odhaleno a co je ukryto, nezůstane nezjeveno.
(Mk 2,18-19)

7. Ježíš řekl: Blažený je lev, kterého pozře člověk, takže se lev stane člověkem, ale zavržený je člověk, kterého pozře lev, takže se člověk stane lvem.
(1Pt 5,8)

8. A řekl: Člověk se podobá moudrému rybáři, který hodil síť do moře a vytáhl ji z moře plnou malých ryb. Mezi nimi našel ten moudrý rybář velkou dobrou rybu. Tu hodil všechny malé ryby do moře a ponechal si bez váhání tu velkou rybu. Kdo má uši k slyšení, slyš!
(Mt 13,47-50; Mk 4,9)

9. Ježíš řekl: Hle, vyšel rozsévač, nabral do dlaně a rozhazoval. Něco spadlo na cestu, přilétli ptáci a sezobali to. Jiné dopadlo na skálu a nemohlo se zakořenit a nevyhnalo klas. A jiné dopadlo do trní a to udusilo semena a červ je sežral. A jiné dopadlo na dobrou zem a ta vydala dobrý plod. Přinesla šedesátinásobek a stodvacetinásobek.
(Mk 4,3-10; Mt 13,3-9; L 8,5-10)

10. Ježíš řekl: Hodil jsem na svět oheň a udržuji jej, dokud neshoří.
(L 12,49)

11. Ježíš řekl: Toto nebe pomine, i to, které je nad ním, pomine. Mrtví nežijí a živí nezemřou. Ve dnech, kdy jste snědli to, co je mrtvé, učinili jste to živým. Co budete dělat, když byste byli ve světle? V den, kdy jste byli jedním, stali jste se dvěma. Když se stanete dvěma, co budete dělat?

(Mk 13,31; 1K 6,16-17; Ef 2,14-16)

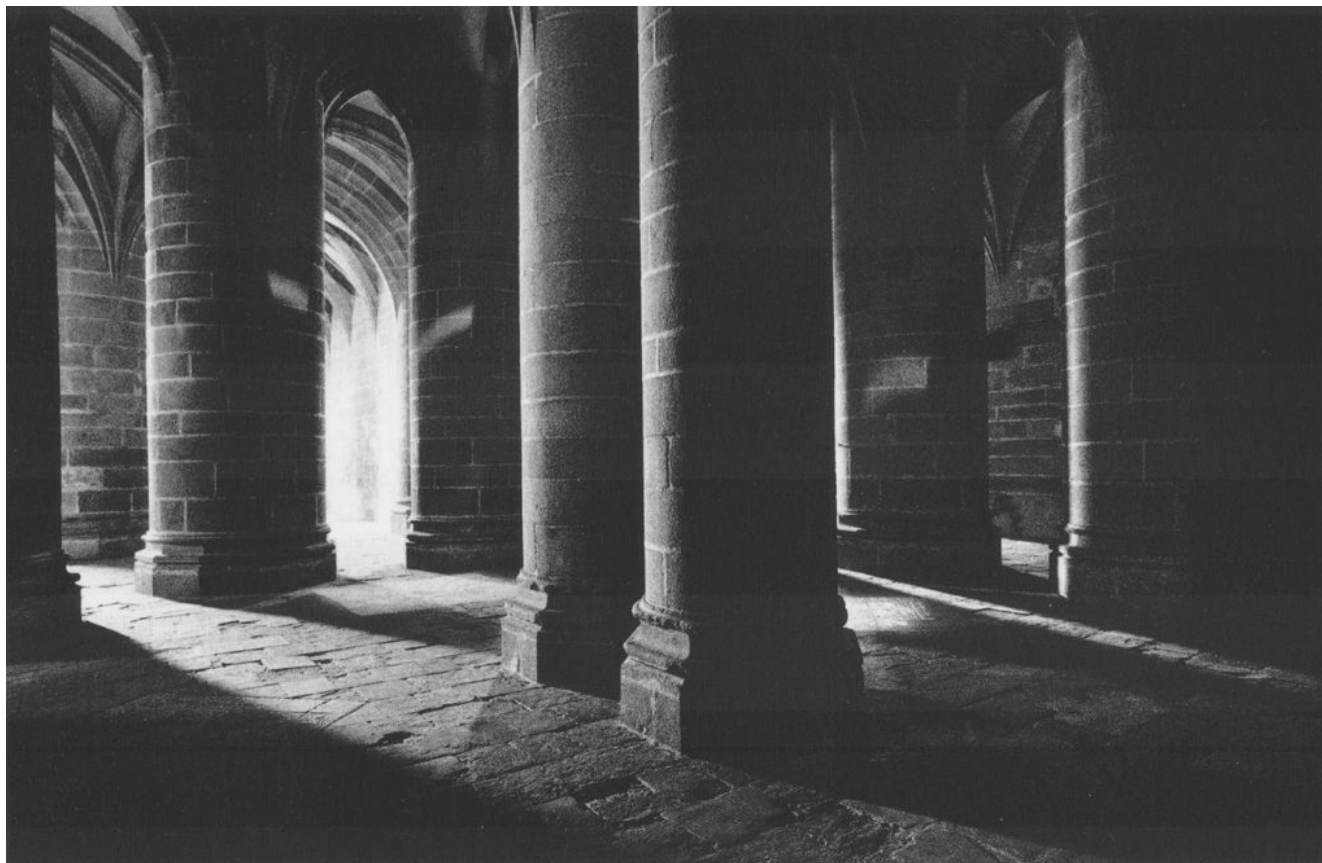
12. Učedníci řekli Ježíšovi: Víme, že od nás odejdeš. Kdo bude naším vůdcem? Ježíš jim řekl: Kamkoli půjdete, dojdete k Jakubovi Spravedlivému, kvůli němuž vzniklo nebe i země.

13. Ježíš řekl svým učedníkům: Srovnajte mne s někým a povězte mi, komu se podobám. Šimon Petr mu řekl: Podobáš se spravedlivému andělovi. Matouš mu řekl: Podobáš se moudrému filozofovi. Tomáš mu řekl: Mistré, má ústa nemohou vyjádřit, komu se podobáš. Ježíš řekl: Nejsem tvůj mistr, neboť ty jsi pil z tryskajícího pramene, který jsem já sám odměřil a opojil ses. A vzal ho, poodešel a řekl mu tři slova. Když Tomáš přišel ke svým společníkům, ptali se ho: Co ti Ježíš řekl? Tomáš jim odpověděl: Když vám řeknu jedno ze slov, která mi pověděl, vezmete kameny a hodíte je po mě, oheň vyšlehne z těch kamenů a spálí vás.

(Mk 8,27-29; Sk 2,13)

14. Ježíš jim řekl: Jestliže se postíte, hřešíte. A hestliže se modlíte, budete odsouzeni. A jestliže dáváte almužnu, uškodíte svýmduchům. Když půjdete do nějaké země a budete putovat tamější krajinou a přijmou vás, tak jezte, co vám předloží a uzdravujte jejich nemocné. Neboť to, co vchází do vašich úst, vás neposkvrní. Avšak to, co z vašich úst vychází, to je to, co vás špiní.

(Mt 7,15; Mt 15,11; L 10,3-12)

15. Ježíš řekl: Když uvidíte toho, který se nenarodil z ženy, pokloňte se tváří až k zemi a vzdejte mu poctu. To je váš Otec.

(Žd 7, 3)

16. Ježíš řekl: Možná si lidé myslí, že jsem přišel, abych na svět přinesl pokoj, a nevědí, že jsem přišel přinést rozdělení - oheň, meč a boj. Neboť je-li pět lidí v domě, pak budou tři proti dvěma a dva proti třem, otec proti synu a syn proti otci. A předstoupí jako jediní.

(Mt 10, 34-36; L 12, 49-53)

17. Ježíš řekl: Dám vám to, co žádné oko nevidělo, žádné ucho neslyšelo, čeho se žádná ruka nedotkla a co žádnému člověku v srdci nevzešlo.

(1K 2, 9)

18. Učedníci řekli Ježíšovi: Pověz nám, jaký bude náš konec. Ježíš řekl: Už jste odkryli počátek, že se ptáte po konci? Tam, kde je počátek, tam bude i konec. Blažený je ten, kdo stojí na počátku. Takový pozná i konec a neokusí smrti.

19. Ježíš řekl: Blažený je ten, kdo byl dříve, než vznikl. Když budete mými učedníky a uslyšíte má slova, budou vám i tyto kameny sloužit. Neboť máte pět stromů v ráji, které se nemění v létě ani v zimě a jejichž listí neopadá. Kdo je pozná, neokusí smrti.

20. Učedníci řekli Ježíšovi: Pověz nám, čemu se podobá království nebe? On jim řekl: Je podobné hořčičnému zrnku, menšímu než ostatní semena, když ale dopadne na zem, která je obdělávána, vyžene velký výhonek a stane se ochranou pro nebeské ptactvo.
(Mk 4, 30-32; Mt 13, 31-32; L 13, 18-19)

21. Marie řekla Ježíšovi: Komu se podobají tvoji učedníci? On řekl: Podobají se malým dětem, které se usadily na poli, které jim nepatří. Když přijdou majitelé pole a řeknou: "Vraťte nám naše pole", děti jsou před nimi nahé, aby jim ho nechaly a jejich pole jim daly. Proto vám říkám: Když pán domu ví, že přijde zloděj, bude bdít, dokud nepřijde a nenechá ho vniknout do svého domu, do svého království, aby mu nevzal jeho věci. Buďte na pozoru před světem. Opásejte svá bedra velkou silou, aby lupiči nenalezli cestu a nemohli se k vám dostat. Neboť to potřebné, k čemu se upínáte, se stane. Kéž je ve vašem středu chápající člověk. Jakmile dozrál plod, přišel rychle se srpem v ruce, a požal jej. Kdo má uši k slyšení, slyš!
(Mk 3, 27; Mk 13, 34-37; Mt 24, 43-51; L 12, 35-40)

22. Ježíš viděl malé děti, které pijí mléko. Řekl svým učedníkům: Ty děti, co pijí mléko, se podobají těm, kteří vcházejí do království. Řekli mu: Vejdeme, když jsme dětmi, do království? Ježíš jim řekl: Když z dvou uděláte jedno a vnitřní připodobníte vnějšímu a vnější vnitřnímu a to, co je nahoře, uděláte jako to, co je dole, a když to, co je mužské, a to, co je ženské, učiníte jedním jediným, aby mužskost nebyla mužskostí a ženskost ženskostí, když své oči budete mít na místě svých očí a ruce na místě rukou, nohy na místě nohou, obraz místo obrazu - pak vejdete do království.
(Mk 10, 13-16; Ef 2, 14-16)

23. Ježíš řekl: Vyvolím vás jednoho z tisíce a dva z desetitisíce a budou stát jako jeden jediný.
(Mt 22, 14)

24. Jeho učedníci řekli: Pouč nás o místě, kde jsi, neboť je pro nás nutné, abychom jej hledali. On jim řekl: Kdo má uši, slyš! Uvnitř člověka světla je světlo a osvětluje celý svět. Když on nesvítí, je tma.
(Mk 4, 23; Mt 5, 15-16; Mt 6, 22-23)

25. Ježíš řekl: Miluj svého bratra jako svou duši, chraň ho jako zřítelnicí svého oka.
(Mk 12, 31; 1J 2, 10)

26. Ježíš řekl: Tříska v oku svého bratra vidíš, ale břevno ve svém oku nevidíš. Když odstraníš břevno ze svého oka, pak prohlédneš, abys odstranil třísku z oka svého bratra.
(Mt 7, 3-5; L 6, 41-42)

27. Ježíš řekl: Když se nebudete postit světu, nenaleznete království. Když neuděláte sobotu sobotou, nespátíte Otce.
(Žd 4, 3-11)

28. Ježíš řekl: Stál jsem uprostřed světa a zjevil jsem se jim v těle a našel jsem všechny opilé. Nenašel jsem mezi nimi jediného žíznivého a moje duše pocítila bolest nad lidskými syny, že jsou slepí ve svém srdci a nevidí, že přišli na svět prázdní a hledají zase, jak by prázdní vyšli

ze světa. Ale teď jsou opilí. Až setřesou své víno, budou činit pokání.
(J 7, 37)

29. Ježíš řekl: Jestliže povstalo tělo kvůli duchu, je to zázrak, pokud ale duch vznikl kvůli tělu, je to zázrak nad zázraky. Já se ale podivuji, jak se toto veliké bohatství mohlo usadit v takové chudobě.
(J 3, 6; J 6, 63)

30. Ježíš řekl: Kde jsou tři bohové, jsou to bohové. Kde jsou dva nebo jeden, jsem s ním já.
(J 10, 34-35; Mt 18, 20)

31. Ježíš řekl: Žádný prorok není přijímán ve své vesnici. Žádný lékař neléčí ty, kteří ho znají.
(Mk 6, 4; L 4, 23-24; J 4, 44)

32. Ježíš řekl: Město je postavené na vysoké hoře a je opevněné, nemůže padnout ani nemůže být ukryto.
(Mt 5, 14)

33. Ježíš řekl: Co uslyšíš jedním uchem - i jiným uchem, vyhlašujte to na svých střeších. Nikdo totiž nerozsvěcuje lampu a neklade ji pod nádobu ani ji nedává na skryté místo, ale staví ji na svícen, aby každý, kdo vchází dovnitř a kdo vychází ven, viděl její světlo.
(Mt 10, 27; Mt 5, 15; L 8, 16; L 11, 33; L 12, 3; Mk 4, 21)

34. Ježíš řekl: Když slepý povede slepého, spadnou oba do jámy.
(Mt 15, 14; L 6, 39)

35. Ježíš řekl: Nikdo nemůže vniknout do domu silného a násilím ho vzít, aniž by mu svázal ruce. Pak ale jeho dům obrátí.
(Mk 3, 27; Mt 12, 29)

36. Ježíš řekl: Nestarejte se od rána do večera a od večera do rána, co si vezmete na sebe.
(Mt 6, 25; L 12, 22)

37. Jeho učedníci řekli: Kdy se nám ukážeš a kdy tě uvidíme? Ježíš řekl: Až se svléknete bez studu a vezmete své šaty a položíte si je pod nohy jako úplně malé děti a stoupnete si na ně. Pak uvidíte syna Živého a nebudete se bát.

38. Ježíš řekl: Mnohokrát jste si přáli slyšet tato slova, která vám říkám, ale nemáte nikoho jiného, od koho byste je mohli slyšet. Přijdou dny, kdy mě budete hledat, ale nenaleznete mě.
(Mt 13, 17; L 10, 24)

39. Ježíš řekl: Farizeové a zákoníci přijali klíče poznání, skryli je, nevstoupili dovnitř, a ty, kteří vstoupit chtějí, nenechali. Vy ale buďte obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.
(Mt 10, 16; Mt 23, 13; L 11, 52)

40. Ježíš řekl: Jeden vinný keř byl zasazen mimo Otce a protože nebyl upevněn, bude se svými kořeny vyvrácen a zahyne.
(Mt 15, 13; J 15, 1-6)

41. Ježíš řekl: Tomu, kdo něco má ve své ruce, bude dáno, a kdo nemá, tomu bude odebráno i to málo, co má.

(Mk 4,25; Mt 13,12)

42. Ježíš řekl: Staňte se neulpívajícími. (Buďte kolemjdoucími.)

(1K 7,31)

43. Jeho učedníci mu řekli: Kdo jsi, že nám tohle říkáš ? (Ježíš odpověděl): Z toho, co vám říkám, nepoznáte, kdo jsem? Ovšem jste jako židé, neboť oni milují strom a nenávidí jeho plody, nebo milují plody a nenávidí strom.

(J 1,10-11; Mt 23,29-33; L 11,47-48)

44. Ježíš řekl: Kdo se rouhá Otcí, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá Synu, bude mu odpuštěno, a kdo se rouhá svatému Duchu, nebude mu odpuštěno na zemi ani na nebi.

(Mk 3,28-29; L 12,10)

45. Ježíš řekl: Nesbírají se hrozny z trní, ani se nesklízejí fíky z bodláčí, neboť nemá žádné plody. Dobrý člověk vynáší dobro ze svého pokladu, špatný člověk vynáší špatné ze špatného pokladu, který je v jeho srdci, a tak mluví špatné věci. Z plnosti srdce totiž vynáší špatné věci.

(L 6,43-45; Mt 7,16-20; Mt 12,33-35)

46. Ježíš řekl: Od Adama až po Jana Křtitele není nikdo, kdo se zrodil z ženy, větší než Jan Křtitel, takže jeho oči neklesnou. Avšak řekl jsem: Kdo bude mezi vámi malý, ten pozná království a bude větší než-li Jan.

(Mt 11,11; L 7,28)

47. Ježíš řekl: Není možné, aby člověk seděl na dvou koních a napínat dva luky. A není možné, aby sluha sloužil dvěma pánům, neboť jednoho bude ctít a toho druhého urážet. Nikdo, kdo pije staré víno, netouží hned po mladém. Také se nedává mladé víno do starých měchů, aby nepraskly. Ani se nedává staré víno do nového měchu, aby jej nezničilo. Stará záplata se nepříšívá na nové šaty, jinak by tam vznikla trhлина.

(Mt 6, 24; L 16, 13; L 5, 36-39; Mk 2, 21-22)

48. Ježíš řekl: Když dva spolu uzavřou mír v jednom domě, pak mohou říci hoře: "Pohni se", a ona se pohne.

(Mk 11, 23; Mt 18, 19; Mt 21, 21)

49. Ježíš řekl: Blažení, kteří jsou samojediní a vyvolení, neboť vy naleznete království. Pocházíte z něj a opět se tam vrátíte.

(Mt 6, 33; L 12, 31)

50. Ježíš řekl: Když vám řeknou: "Odkud jste?", řekněte jim: "Přišli jsme ze světla, z místa, kde světlo vzniklo samo ze sebe. Vyvstalo a zjevilo se v jejich obraze." Když vám řeknou: "Kdo jste vy?", tak řekněte: "Jsme jeho synové, vyvolení živého Otce." Když se vás budou ptát: "Co je ve vás znamením vašeho Otce?", tak jim řekněte, že je to pohyb a klid.

51. Jeho učedníci mu řekli: Kdy nastane vzkříšení mrtvých a kdy přijde nový svět? On jim řekl: To, co čekáte, přišlo, ale vy to nechápete.

(Mt 17, 10-13; J 1, 10-11)

52. Jeho učedníci mu řekli: Dvacet čtyři proroků mluvilo v Izraeli a všichni mluvili v tobě. On jim řekl: Zapomněli jste na živého a mluvili o mrtvých.

53. Jeho učedníci mu řekli: Prospívá obřízka nebo ne? On odpověděl: Pokud by prospívala, jejich otec by je z jejich matky plodil obřezané. Ale pravá obřízka na duchu přináší velký prospěch.

(Ř 2, 28-29; Ko 2, 11; F 3, 3)

54. Ježíš řekl: Blažení chudí, neboť vám patří království nebe.

(L 6, 20; Mt 5, 3)

55. Ježíš řekl: Kdo nemá v nenávisti svého otce a svou matku, nemůže se stát mým učedníkem. A kdo nemá v nenávisti své bratry a své sestry a nenese svůj kříž tak jako já, nebude mne hoden.

(Mt 10, 37; L 14, 26)

56. Ježíš řekl: Ten, kdo poznal svět, objevil mrtvolu a kdo objevil mrtvolu, toho svět není hoden.

57. Ježíš řekl: Království Otce se podobá člověku, který zasel [dob]ré semeno. Jeho nepřítel přišel v noci a zasadil plevel mezi dobrá semena. Ten člověk však nenechal své čeledíny plevel vytrhat. Řekl jim: "Jen abyste nešli vytrhat plevel a nevytrhali s ním pšenici, neboť v den žně se plevel ukáže. Pak bude vytrhán a spálen."

(Mt 13, 24-30)

58. Ježíš řekl: Blažený člověk, který se namáhal. Nalezl život.

(Mt 5, 10; Mt 11, 28)

59. Ježíš řekl: Dávejte pozor na živého, dokud žijete, abyste nezemřeli a chtěli ho pak vidět, ale už byste nemohli.

(Mt 16, 28; Zj 2, 11)

60. (Viděli) Samařana, který nesl jehně a šel do Judska. (Ježíš) řekl svým učedníkům: (Proč jde) s jehnětem? Oni mu odpověděli: Aby ho zabil a snědl. On jim řekl: Dokud žije, nebude ho jíst, ale až ho zabije a bude z něj mrtvola. Oni řekli: Jinak to udělat nemůže. Řekl jim: Vy sami si hledejte místo spočinutí, abyste se nestali mrtvolou a nesnědli vás.

(Žd 3, 11-4, 11; Mt 11, 28-29)

61/A. Ježíš řekl: Dva budou odpočívat na jednom loži, jeden zemře a druhý bude žít.

(L 17, 34)

61/B. Salóme řekla: Kdo jsi, člověče? Vstoupil jsi na mé lůžko a jedl si z mého stolu. Ježíš jí řekl: Já jsem ten, který povstal z toho, co je jednotné. Dali mi z toho, co patří mému Otci.

(Salóme řekla:) Jsem tvá učednice. (Ježíš jí odpověděl:) Proto ti říkám: Kdo je mu podobný, bude naplněn světlem. Kdo je však rozdělen, bude naplněn tmou.

62. Ježíš řekl: Říkám svá tajemství [těm, kteří jsou mých] tajemství [hodni]. Když něco činí tvoje pravice, ať to neví tvoje levice.

(Mt 6, 3)

63. Ježíš řekl: Byl jeden bohatý člověk, který měl mnoho majetku. Řekl: "Budu si užívat svého majetku, abych sázel a sklízel, pěstoval a plnil své stodoly úrodou, abych neměl v ničem nedostatek." To je to, co si ve svém srdci myslel. A té noci zemřel. Kdo má uši, slyš.

(L 12, 15-20; Mk 4, 9)

64. Ježíš řekl: Jeden muž měl hosty, a když připravil hostinu, poslal svého čeledína, aby hosty svolal. Přišel k prvnímu a řekl mu: "Můj pán tě volá." On ale řekl: "Mám u obchodníků peníze. Přijdou ke mně večer a já musím jít a dát jim pokyny. Z hostiny se omlouvám."

(Čeledín) šel k druhému a řekl mu: "Můj pán tě zve." Ten ale odpověděl: "Koupil jsem dům a je mne tam celý den zapotřebí. Nebudu mít volno." (Čeledín) přišel k dalšímu a řekl mu: "Můj pán tě volá." On mu řekl: "Můj přítel se bude ženit a já jsem ten, kdo bude pořádat hostinu, nebudu moci přijít, z hostiny se omlouvám." (Čeledín) šel za dalším a řekl mu: "Můj pán tě volá." On mu (ale) řekl: "Kupil jsem vesnici a jdu, abych vybral daně, nebudu moci přijít, omlouvám se." Čeledín se vrátil. Řekl svému pánovi: "Ti, které si pozval na hostinu, se omluvili." Pán řekl svému čeledínu: "Jdi ven na cesty a přiveď ty, které tam nalezneš, aby se zúčastnili hostiny. Kupci a obchodníci nevejdou do míst mého Otce."

(Mt 22, 2-10; L 14, 14-24)

65. Řekl: Jeden d[obry] muž měl vinici a dal ji rolníkům, aby ji obdělávali a on od nich bral svou úrodu. Poslal svého čeledína, aby mu rolníci dali plody vinice. Oni se jeho čeledína chopili, zbili ho a málem ho zabili. Čeledín šel a pověděl to svému pánu. Jeho pán řekl: "Možná ho nepoznali." Poslal jiného čeledína, ale také toho rolníci zbili. Tu vyslal pán svého syna a řekl si: "Mého syna snad budou mít v úctě." Rolníci ale věděli, že syn je dědicem vinice, chopili se ho a zabili. Kdo má uši, slyš!

(Mk 12, 1-8; Mt 21, 33-39; L 20, 9-15)

66. Ježíš řekl: Ukažte mi kámen, který stavitelé zavrhl. To je kámen úhelný.

(Mk 12, 10; Mt 21, 42; L 20, 17; Sk 4, 11; 1P 2, 4)

67. Ježíš řekl: Kdo poznal všechno, sám v sobě má ale nedostatek, má nedostatek ve všem.

68. Ježíš řekl: Blažení jste, když vás nenávidí a pronásledují. To místo, kam vás pronásledují, nenaleznou.

(Mt 5,11; L 6,22)

69. Ježíš řekl: Blažení jsou ti, kteří se pronásledují ve svém srdci. To jsou ti, kteří opravdu poznali Otce. Blažení hladověějící, neboť vnitřek bude nasycen tím, po čem touží.

(Mt 5,10; Mt 5,6; L 6,21)

70. Ježíš řekl: To, co máte v sobě, vás zachrání, když to vytvoříte sami ze sebe. Jestliže to v sobě nemáte, pak vás to, co v sobě nemáte, zahubí.

71. Ježíš řekl: Zboř[ím tento] dům a nikdo jej nebude moci [znovu] postavit.

(Mk 14,58; J 2,19; Sk 6,14)

72. Jeden muž mu řekl: Řekni mým bratrům, aby si se mnou rozdělili věci po mém otci. On (však) pravil: Človče, kdo mě ustanovil za dělitele? Obrátil se ke svým učedníkům a řekl jim: Jsem snad ten, který rozděluje?

(L 12,13-14)

73. Ježíš řekl: Sklizeň je velká, ale dělníků málo. Poproste Pána, aby poslal dělníky ke žnám.

(Mt 9,37; L 10,2)

74. Řekl: Pane, mnozí jsou okolo (pramene), ale žádný v [pram]eni.

(J 4,14)

75. Ježíš řekl: Jsou mnozí, kteří stojí přede dveřmi, ale jen samojediní vstoupí do svatební komnaty.

(Mk 2,19; Mt 9,15; L 5,34 v dosl.řec.překl., Zj 3,20)

76. Ježíš řekl: Království Otce se podobá obchodníkovi, který má zboží a který našel perlu. Ten obchodník je moudrý, prodal zboží a koupil si tu jedinou perlu. Vy sami hledejte poklad, který nepomíjí, kde nejsou moli a kde červ není.

(Mt 13,45-46; Mt 6,19-20; L 12,33)

77. Ježíš řekl: Já jsem to světlo, které je nade všemi. Já jsem vším. Vše ze mne vyšlo, vše se ke mně navrací. Rozštípněte dřevo, já jsem tam. Zvedněte kámen a také tam mne naleznete.

(J 1,5; J 3,19; J 8,12; Kol 3,11)

78. Ježíš řekl: Proč jste vyšli na pole? Abyste viděli rákos, který se chvěje ve větru? Abyste viděli člo[věka], který má na sobě měkké šaty [jako vaši] králové a vaši předáci? Ti mají na sobě měkké šaty, a nebudou moci poznat pravdu.

(Mt 11,7-8; L 7,24-25)

79. Jedna žena z davu mu řekla: Blaze lůnu, které tě nosilo a prsům, které tě kojily. On (jí však) řekl: Blaze těm, kteří slyšeli slovo Otce a v pravdě ho zachovali. Přijdou dny, [kdy] řeknete: Blažené lůno, které nepočalo, a prsy, které nekojily.

(L 11,27-28; L 23,29)

80. Ježíš řekl: Kdo poznal svět, našel tělo. A kdo našel tělo, toho svět není hoden.

81. Ježíš řekl: Kdo se stal bohatcem, má být králem. A kdo má moc, ať se jí zrekne.

82. Ježíš řekl: Kdo je mi nablízku, je nablízku ohni. A kdo je ode mne vzdálen, je vzdálen od království.
(L 12, 49)
83. Ježíš řekl: Obrazy se člověku ukazují a světlo, které je v nich, je ukryté v obraze světla Otce. On se zjeví, ale jeho obraz je skryt v jeho světle.
84. Ježíš řekl: Když uvidíte toho, kdo je vám podoben, radujte se. Když ale spatříte své obrazy, které vznikly před vámi - ani neumírají, ani se nezjevují - kolik snesete?
85. Ježíš řekl: Adam vznikl z veliké moci a z velikého bohatství a nebyl vás hoden. Kdyby vás byl hoden, ne[okusil by] smrti.
86. Ježíš řekl: [Lišky mají] své nory a ptáci mají svá hnízda, ale Syn člověka nemá žádné místo, kam by hlavu složil a odpočinul si.
(Mt 8, 20; L 9, 58)
87. A Ježíš řekl: Nešťastné je tělo, které je závislé na těle. A nešťastná je duše, která je závislá na těchto obou.
(J 6, 63; Mt 8, 21-22)
88. Ježíš řekl: Andělé přijdou s proroky a dají vám to, co je vaše. A vy sami jim dáte to, co

máte ve své ruce. Říkejte si: Kdy přijdou, aby si vzali to, co je jejich?

89. Ježíš řekl: Proč omýváte vnější stranu poháru? Nechápete, že ten, kdo stvořil vnitřek, je ten, kdo stvořil také vnější stranu?

(Mt 23, 25; L 11, 39-40)

90. Ježíš řekl: Pojd'te ke mně, neboť mé jho je dobré a mé panství mírné a naleznete spočinutí.

(Mt 11, 28-30)

91. Řekli mu: Pověz nám, kdo jsi, abychom v tebe uvěřili. Řekl jim: Zkoumáte tvář nebe i země, a toho, který před vámi stojí, jste nepoznali. Ani tento okamžik nedokážete prozkoumat.

(L 12, 54-56)

92. Ježíš řekl: Hleďte a naleznete. Ale to, na co jste se mne dříve ptali, jsem vám tehdy neřekl. Ted' vám to chci povědět, ale vy se na to neptáte.

(Mt 7, 7-8; L 11, 9-10; J 16, 12)

93. (Ježíš řekl:) Nedávejte svaté psům, aby to nehodili na hnůj. Neházejte perly sviním, aby je ne[zničily].

(Mt 7, 6)

94. Ježíš řekl: Kdo hledá, najde. A [kdo klepe], tomu bude otevřeno.

(Mt 7, 7-8; L 11, 10)

95. (Ježíš řekl:) Když máte peníze, nedávejte je na úroky, ale dejte je tomu, který vám je už ne[vrátí].

(Mt 5, 42; L 6, 30; L 6, 34-35)

96. Ježíš řekl: Království Otce se podobá ženě, která vzala trochu kvasu a skryla ho do těsta - tak z něho udělala velké chleby. Kdo má uši, slyš.

(Mt 13, 33; L 13, 20)

97. Ježíš řekl: Království O[tce] se podobá ženě, která nese [džbá]n plný mouky. Když šla dlouhou cestu, ucho džbánu se utrhlo a mouka se sypala po cestě, aniž by to věděla. Nevěděla vůbec, co se stalo. Když došla k domu, postavila džbán na zem a zjistila, že je prázdný.

(2K 4, 7)

98. Ježíš řekl: Království Otce se podobá muži, který chtěl zabít jednoho mocného muže. U sebe doma vytáhl meč a vrazil do stěny, aby poznal, zda je jeho ruka [dost] silná. Potom zabil toho mocného.

99. Učedníci mu řekli: Tvoji bratři a tvá matka stojí venku. Řekl jim: Ti zde, co činí vůli Otce, to jsou moji bratři a má matka. To jsou ti, kteří vejdou do království mého Otce.

(Mt 12, 46-50; Mk 3, 32-35; L 8, 19-21)

100. Ukázali Ježíšovi zlatou minci a řekli mu: Císařovi lidé od nás vymáhají daně. On jim řekl: Dejte císaři, co je císařovo, dejte Bohu, co je Boží, a co je mé, to dejte mně.

(Mk 12, 14-17; Mt 8, 19-21; L 20, 24-26)

101. (Ježíš řekl:) Ten, kdo neměl tak jako já v nenávisti svého [otce] a svou matku, nemůže

se stát mým [učedníkem]. A kdo nemiluje svého [otce] a svou matku tak jako já, nemůže být mým [učedníkem]. Neboť má matka, která (... *chybí 1-2 slova* ...) ale moje pravá [matka] mi dala život.
(L 14, 26)

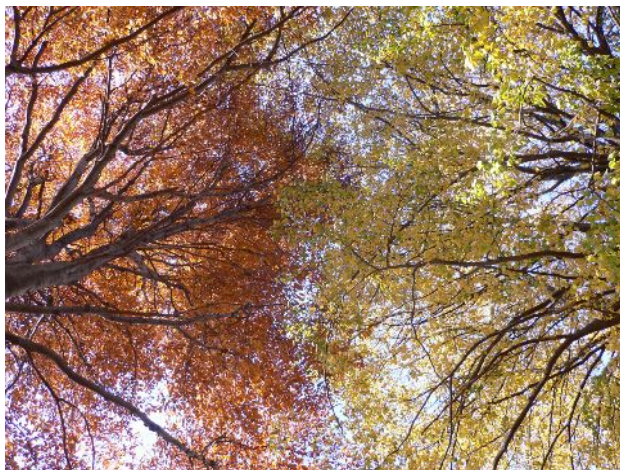

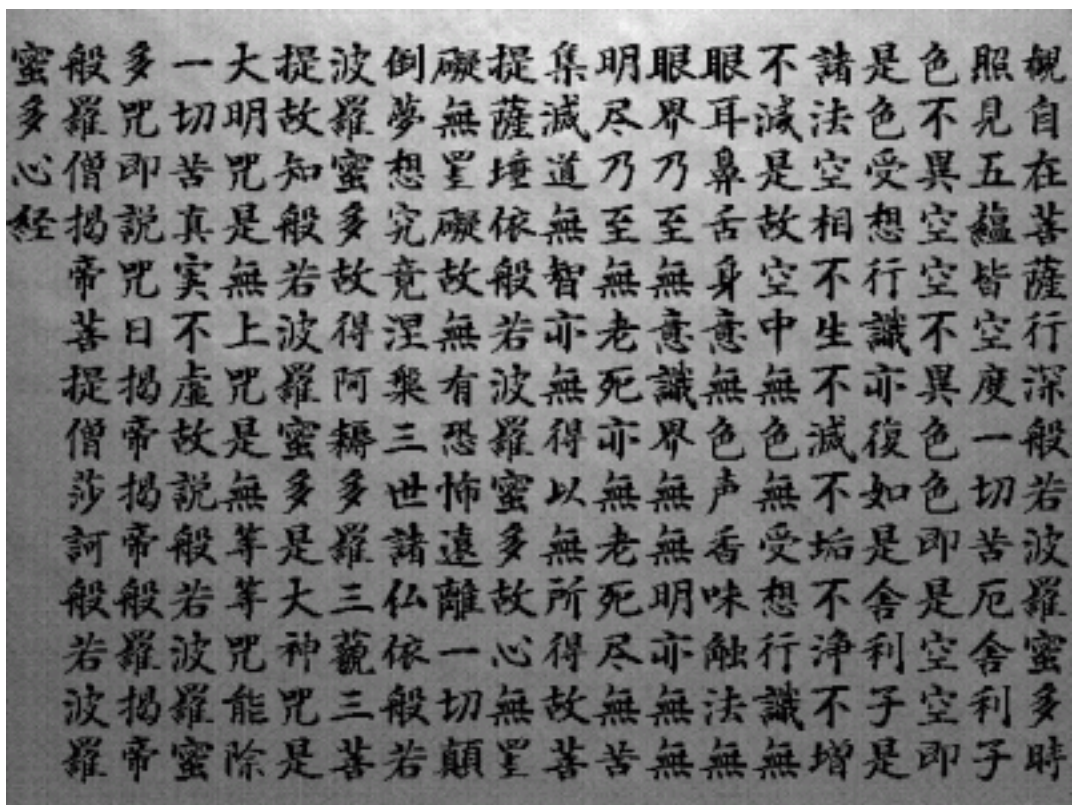
102. Ježíš řekl: Běda jim, farizeům. Podobají se psovi, který leží ve žlabu pro dobytek. Ani nežere, ani nedopustí, aby se dobytek nažral.
(L 11, 52)

103. Ježíš řekl: Blažený je člověk, který ví, v jakou chvíli vejdou lupiči, takže vstane, sebere své [síly] a opásá svá bedra dřívě, než oni vstoupí.
(Mt 24, 43; Lk 12, 39)

104. Řekli mu: Pojď, dnes se budeme modlit a postit. Ježíš však pravil: Jakého jsem se dopustil hříchu a v čem jsem podlehl? Ale když ženich vyjde ven ze svatební komnaty, tehdy ať se modlí a postí.
(Mk 2, 18-20; Mt 9, 14-15; L 5, 33-35 v dosl.řec.překl.)

105. Ježíš řekl: Kdo pozná otce a matku, toho nazvou synem děvky.
106. Ježíš řekl: Když dva učiníte jedním, stanete se Syny člověka. A když řeknete: "Horo, pohni se", tak se pohne.
(Mk 11,23; Mt 18,19; Mt 21,21)
107. Ježíš řekl: Království se podobá pastýři, který má sto ovcí. Jedna z nich, ta největší, zabloudila. Nechal těch devadesát devět a hledal tu jednu, dokud ji nenašel. Když ji unaven našel, řekl té ovci: "Mám tě rád víc než těch devadesát devět."
(Mt 18,12; L 15,4-6)
108. Ježíš řekl: Kdo se napil z mých úst, bude jako já. Já se stanu jím a skryté se mu odhalí.
(Mt 4,4; Ga 2,19-20)
109. Ježíš řekl: Království se podobá člověku, který má na svém poli ukrytý poklad a neví o něm. A když zemřel, zanechal jej svému [synovi]. Syn o něm (také) nevěděl (a) pole prodal. Ten, kdo je koupil, přišel, a když oral, [našel] ten poklad. Začal půjčovat peníze na úrok těm, kterým chtěl.
(Mt 13,44)
110. Ježíš řekl: Kdo nalezl svět a zbohatl, ten ať se světa zřekne.
(Mk 8,36; Mt 16,26; L 9,25)
111. Ježíš řekl: Nebe i země budou před vámi svinuta. A živý z Živého nespatří smrt ani strach. Neříká Ježíš: Kdo nalezl sám sebe, toho svět není hoden?
112. Ježíš řekl: Běda tělu, které závisí na duši. Běda duši, která závisí na těle.
(J 6,63; Mt 8,21-22)
113. Jeho učedníci mu řekli: Kdy přijde království? (On pravil:) Nepřijde, když bude očekáváno. Neřekne se: "Hle, je tady!", nebo: "Hle, tam!". Vždyť království Otce je rozšířeno po celé zemi a lidé ho nevidí.
(L 17,20-21; Mt 24,23)
114. Šimon Petr jim řekl: Ať Marie od nás odejde, neboť ženy nejsou života hodny. Ježíš pravil: Dávejte pozor! Já ji povedu, abych ji učinil mužem, aby se stala živým mužným duchem podobně jako vy. Každá žena, která se učiní mužem, vejde do království nebe.

Sútra srdce

(Jádro vítězné transcendentální moudrosti)

Sanskrtsky: Bhagavatípradžñáparamitáhrdaja

Tibetsky: Čomdändäma šerabkji pharoltučhinpä ŋingpo

Bud' pozdravena vítězná transcendentální moudrosti!

Tak jsem slyšel. Jednou dlel Vítězný ve společnosti velkého shromáždění mnichů a velkého shromáždění bódhisattvů na Supím vrchu v Rádžagrze. Vítězný se tehdy s vyrovnanou myslí oddával meditaci o veškerých jevech světa zvané 'Světlo hlubiny'. V té době Vznešený Avalókitéšvara, bódhisattva-mahásattva, cele pohroužený do tajuplného uskutečňování transcendentální moudrosti, plně pochopil, že i oněch pět bytostních složek je svou podstatou prázdných.

Tehdy z Buddhova podnětu ctihodný Šáriputra takto oslovil Vznešeného Avalókitéšvaru, bódhisattvu-mahásattvu: "Jestliže někteří synové nebo dcery z dobrého rodu touží po uskutečňování tajuplné transcendentální moudrosti, jak se tomu mají učit?"

Na ta slova Vznešený Avalókitéšvara, bódhisattva-mahásattva, ctihodnému synu Šáradvatíinu takto odpověděl: "Šáriputro, kdokoli ze synů či dcer z dobrého rodu touží po uskutečňování tajuplné praxe transcendentální moudrosti, musí o tom meditovat takto: musí opravdově nazít, že oněch pět bytostních složek je už svou podstatou bezobsažných; že tvar je prázdnota a také že sama prázdnota je tvarem; že sama prázdnota není ničím jiným než tvarem, stejně jako tvar není ničím jiným než prázdnotou. A podobně je tomu s cítěním, vnímáním,

představivosti a vědomím - všechno je bezobsažné. A tak, Šáriputo, všechny jevy jsou bezobsažné, bezpříznačné. Nemají vzniku ani zániku, nejsou nečisté ani neposkvrněné, ani jich neubývá, ani jich nepřibývá. Proto, Šáriputo, v prázdnotě není tvaru, ani cítění, ani vnímání, ani představování si, ani dokonalého poznání; není tam ani oka, ani ucha, ani nosu, ani jazyka, ani těla, ani ducha; ani tvaru, ani hlasu, ani vůně, ani chuti, ani hmatu, není tam jakéhokoli jevu. Od neexistence domény zraku, přes neexistenci domény myšlení [a tak dále] až po doménu myšlenkového poznání – není [prostě] nic. A právě tak není strasti ani příčin jejího vzniku a zániku, ani cesty [k tomu vedoucí]. Není dokonalého poznání; není dosaženého, ani nedosaženého. A proto, Šáriputo, poněvadž neexistuje dosažení, přidržují se bódhisattvové transcendentální moudrosti a setrvávajíce v ní nepoznají v duši temnotu ani hrůzu. Odmítajíce rozhodně vše klamné, dospívají nakonec k velkému 'vyjití ze strasti'. Také všichni buddhové pevně setrvávající ve třech epochách se díky transcendentální moudrosti probudili zřetelně a úplně k nejvyššímu a nejdokonalejšímu osvícení. A tak věz, že mantra transcendentální moudrosti jest mantrou velkého vědění, mantrou, nad kterou není, mantrou nemající sobě rovné, mantrou která nelže a je pravdivá. Mantra transcendentální moudrosti zní: Tádjathá. Gaté, gaté, páragaté, párasangaté. Bódhi sváhá. (volně přeloženo: "Tak, jak [následuje:] Přecházel, přecházel, [až] přešel na druhý břeh, [až] se dostal na druhý břeh. Osvícení budiž sláva!") Šáriputo! Takto se mají bódhisattvové-mahásattvové učit mystériu transcendentální moudrosti."

Poté Buddha vyšel ze své meditace a blahořečil Vznešenému Avalókitéšvarovi, bódhisattvovi-mahásattvovi, slovy: "Výborně! Znamenitě! Velmi správně! Synu z dobrého rodu, jest tomu přesně tak! Nechť je tajuplná praxe transcendentální moudrosti prováděna tak, jak jsi vyložil, a tathágotové budou jásat."

Když byl Buddha takto promluvil, ctihodný syn Šáradvatín, Vznešený Avalókitéšvara, bódhisattva-mahásattva, a všichni, kdo byli kolem, jakož i všechen svět dévů, lidí, asurů a gandharvů plesali a nadšeně velebili Buddhova slova.

Skončila mahájánová sůtra zvaná Jádru vítězné transcendentální moudrosti.

ZASVĚCENÍ

Elizabeth Haich

DVANÁCT BLÍŽENECKÝCH VLASTNOSTÍ

„Tak jako *mlčení a mluvení* jsou dvě doplňující se formy projevu téže síly, existuje dvanáct párů vlastností, které se musíš naučit ovládat. Od nynějška budeš v chrámu pouze dopoledne, pak se vrátíš do paláce a využiješ každé příležitosti, abys byla co nejvíce mezi lidmi, neboť je mnohem snazší stát se pánem těchto vlastností v chrámu než ve světě. Zde potkávaš samé sobě podobné neofyty, kteří usilují o božskou jednotu, nebo kněze a kněžky, kteří již v podobné jednotě žijí.

Avšak ve světě jsi vydána nejrůznějším pokušením. Setkáš se tam s mnohými, kdož jsou posedlí tělem a budou chtít ovlivnit také tebe. Nebezpečí pádu je mnohem větší. Když dokážeš zvládnout všechny vlastnosti v ruchu světa, vykonáš také zkoušky při zasvěcení.

Dvanáct blíženeckých vlastností je:

Mlčení – mluvení
Přístupnost – neovlivnitelnost
Poslušnost – vládnutí
Pokora – sebedůvěra
Blesková rychlost – rozvaha
Opatrnost – odvaha
Přijímání všeho – umění rozlišovat
Nevlastnění ničeho – disponování vším
Nevázanost na nikoho – věrnost
Schopnost bojovat – mír
Pohrdání smrtí – vážení si života
Lhostejnost – láska

Země nyní prochází dlouhým obdobím, během kterého postupně převzmou vládu sobečtí lidé, posedlí tělem. Víš však již, že tam, kde se projeví negativní síly, musí existovat i síly pozitivní, ovšem v neprojeveném. Během tohoto temného období Země musí Synové boží, kteří projevují božské zákony nesobeckosti, postupně opustit pozemskou úroveň a stáhnout se na duchovní úroveň, do neprojeveného. Budou však působit dál v podvědomí lidí, budou prostě nevědomím lidstva a budou se projevovat v duši dozrávajících lidí jako touha po vysvobození a vykoupení.

Na Zemi budou po tisíciletí na sebe narážet touha po moci některých jednotlivců a rostoucí nespokojenost zotročených lidských mas ve stále krutějších bojích. Tisíciletí trvající neustálé boje a nadvláda chtivosti, marnivosti, závisti, pomstychtivosti, nenávisti a jiných živočišných vlastností by vymýtily vše krásné, dobré a pravdivé, kdyby se božská prozřetelnost nestarala o to, aby jednota duchovně spojených lidí – pod vedením Synů božích, působících z duchovní úrovně – nechránila trvání a rozmnožování vědění před zapomněním. Země – jako každá planeta – je vedena vysokou duchovní silou a tato síla se projevuje skrze Syny boží, způsobem pro lidi přijatelným. Nakonec bude projevována skupinou duchovně zasvěcených lidí, kteří se stali cestou vývoje rovnocennými Synům božím. Všichni budou spolupracovat na velkém božském plánu – zachránit Zemi před temnotou, izolací a vládou materialistických a ďábelských sil. Každý zasvěcenec se zúčastní této práce a jelikož budeš také zasvěcena – zúčastníš se i ty.

Aby se člověk stal použitelným spolupracovníkem na velkém díle, musí nejdříve ovládat celou škálu párů protikladných vlastností. I ty musíš před svým zasvěcením z nich složit zkoušku.

Jejich ovládnutí znamená používat vlastností *v pravý čas a na pravém místě*. Stejná vlastnost, která je na pravém místě a v pravý čas božská, stane se satanickou na nepravém místě a v nepravý čas. *Neboť Bůh tvoří jen dobré, krásné a pravdivé. Neexistují žádné špatné vlastnosti ani žádné špatné síly, ale pouze špatně použité vlastnosti a špatně aplikované síly!*

Sama jsi již odhalila, co znamená mluvit nebo mlčet v pravý čas a na pravém místě. Mlčení je božskou vlastností, přináší požehnání, když je člověk používá tam a tehdy, *kde a kdy* má mlčet. Mlčíme-li však tam a tehdy, když bychom měli mluvit, kdybychom například slovem mohli někoho zachránit před velkým nebezpečím a mlčíme, pak se stane z božského mlčení satanické.

Dojde-li k mluvení na nepravém místě a v nepravý čas, stává se z božské schopnosti mluvit satanické tlachání.

Jedna polovina další z blíženeckých vlastností, *přístupnost*, je božská, jsme-li přístupní a otevření všemu vysoko stojícímu – tedy krásnému, dobrému a pravdivému, to znamená, necháme-li na sebe působit vůli Boha a Jeho v sobě přijímáme. Je však neblahou a satanickou, stane-li se z ní bezcharakterní ovlivnitelnost bez vlastní vůle.

Její druhá polovina, *neovlivnitelnost*, znamená schopnost klást neotřesitelný odpor všem nízkým vlivům a účinkům. Klademe-li však odpor i vyšším silám, okamžitě změníme svůj božský atribut – neovlivnitelnost – v jistý druh satanické izolace.

Absolutní *poslušnost* vůči boží vůli je povinností každého spolupracovníka na velkém božském plánu. Vůle boží se může projevovat bezprostředně skrze tebe, nebo skrze jiné lidi. Boží vůli poznáš, když přezkoumáš vše, co se na tobě žádá a zjistíš, zda to odpovídá tvému vlastnímu nejvnitřnějšímu přesvědčení. Bůh k nám mluví naším nejvnitřnějším přesvědčením a my ho musíme bezpodmínečně poslechnout. Poslouchat však někoho proti svému vlastnímu přesvědčení, pouze ze zbabělosti, strachu, pro materiální výhody nebo z pouhé snahy „být dobrý“ – to jest z nízkých osobních důvodů – je podlézavostí a je satanické.

Vládnutí znamená předávat nevědomým a slabým lidem něco z vlastní síly vůle. Univerzální láska má spojit všechny aktivní síly národa, měla by jej vést k všeobecnému dobru, aniž je poškozováno lidské právo na sebeurčení. Kdo však chce bez lásky a ze sobeckých důvodů jiným vnucovat vlastní vůli a poškozuje jejich právo na sebeurčení, učiní z božské vlastnosti vládnutí satanické tyranství.

Pokoru máme prožívat vůči božskému, vůči vyššímu Já, které nás oživuje. Musíš si být vědoma toho, že všechny krásné, dobré a pravé vlastnosti patří Jemu, že osoba je nástrojem pro projev božství, ale sama osobě bez božství je pouze prázdným obalem. Máš v sobě poznat totéž božství, totéž věčné bytí, které se projevuje ve vesmíru – a odevzdat se Mu pokorně. Nikdy však se nemáš podrobit pozemským nebo subpozemským mocnostem nebo padat na kolena před pozemskými tvary. V takovém případě by se stalo b božské pokory satanické, zbabělé pokořování se, čímž bys znesvětila božství, které tě oživuje svým vlastním věčným Bytím.

Chceš-li se stát dobrým služebníkem božského plánu vysvobození světa, nesmíš nikdy zapomenout, že nežiješ a nepracuješ z vlastní síly. Každá síla pramení z Boha a všechny síly, které projevuješ, do tebe proudí z tvého vyššího Já, z Boha. Buď si neustále vědoma toho, že tvá osoba sama o sobě je zdánlivou bytostí. Tou pravou bytostí – jedinou věčnou skutečností v tobě – je Bůh! *Sebedůvěra* tedy znamená důvěru v Boha, žijícího v tvém srdci, ne však ve zdánlivou bytost, v tvou osobu. *Božská sebedůvěra je nepostradatelná pro každou tvůrčí činnost* a znamená vnitřní spojení s Bohem. Namlouvá-li si však osoba, že její kvality a síly patří jí a ne Bohu, pak se stane z božské sebedůvěry satanická povýšenost.

Jako spolupracovník na božském plánu musíš také dokázat *bleskově se rozhodovat*. Musíš se naučit zvolit bez váhání, okamžitě, z různých možností tu nejlepší. Může dojít k situacím, ve kterých pouhý okamžik zpoždění znamená promeškání jedinečné, neopakovatelné příležitosti. Dokážeš-li jednat naprosto soustředěně, s duchapřítomností stojící nad vším časem, pak projevíš vůli boží a v tomto případě bude bleskurychlé rozhodnutí božské. Jednáme-li však bleskurychle bez duchapřítomnosti a nerozvážně, a tak ztratíme soustředění, stane se z *božské bleskurychlosti* satanická unáhlenost.

A proto se také musíš naučit *božské rozvaze*. Musíš před činem zkrotit svůj temperament a nechat v sobě uzrát rozhodnutí s velkou trpělivostí. Často musíš čekat, než poznáš boží vůli, než dojdeš ke správnému rozhodnutí. To znamená, pracovat s rozvahou. Prodloužíme-li však rozvahu do nekonečna a nedojdeme-li tak nikdy k rozhodnutí, stane se z božské rozvahy satanická, stále pochybující nerozhodnost.

Jako užitečný spolupracovník na božském plánu se musíš naučit *přijímat vše*, co ti osud přináší. Tvá hodnota není určena zevními okolnostmi, ale pouze stupněm, ve kterém projevuješ Boha. Tvé vnitřní hodnoty nemohou být porušeny či zničeny pozemským ponižováním nebo pokořováním. A velebení a chvalozpěvy je také nemohou zvětšit. Proto se tě nikdy nesmí dotýkat způsob, jakým s tebou jednají nevědomí lidé. Zůstaneš, čím jsi, ať jsi ponižována nebo velebena. Nauč se být spokojena ve všech podmínkách a přijímat okolnosti, které ti přináší osud, s naprostým klidem. Bude-li tvá práce na božském plánu od tebe vyžadovat, abys žila ve velké chudobě, nebo abys stála na vysokém místě a disponovala velkým jměním, *musíš pohlížet na obojí jako na prostředek k velkému cíli*. Nic z toho nesmí narušit tvůj vnitřní postoj. Tak se stane přijímání všeho božským. Musíš však vždy zvážit – i když se tě v tvém nitru nic nedotýká – kdy se máš jako zástupce vyššího vedení bránit proti pokořování a urážkám a kdy se máš skromně odtáhnout od velebení. Přijímání všeho se nikdy nesmí zvrhnout v apatickou lhostejnost nebo zbabělou bezcharakternost.

Zvol vždy to nejlepší, nespokojuj se s podřadným. Musíš *dokázat rozlišovat* krásné od škodlivého, dobré od špatného nebo zlého a pravdivé od falešného, božské od satanického. Bez dokonalé schopnosti rozlišování je člověk nepoužitelný jako spolupracovník božského plánu.

Chceš-li být užitečná, musíš také dokázat plnou silou *bojovat*. Mečem pravdy musíš být schopna bojovat proti stínům omylů, abys dopomohla božskému k vítězství na Zemi. Ale tvoje vznešená a odvážná ochota bojovat nesmí nikdy zdegenerovat do hloupé hašteřivosti.

Nesmíš zapomenout, i když musíš často odvážně bojovat, že máš bojovat duchovními zbraněmi, abys přinesla Zemi mír. Máš bojovat, abys roztržené proměnila v jednotu a vnesla mír mezi bojující. Z tvé lásky k míru se však nikdy nesmí stát zbabělé nebo pohodlné odmítání bojovat.

Chceš-li se stát užitečným spolupracovníkem, musíš se také naučit *opatrnosti*, ale současně dokázat rozhodovat, kdy a kde máš této božské vlastnosti používat. Opatrností možno zachránit sebe a mnoho jiných před velkými nebezpečími, škodou a nesmyslnými obětmi. Neodvážit se však něco udělat ze strachu a z nedostatku sebedůvěry, činí z božské vlastnosti opatrnosti satanickou zbabělost.

Musíš mít neotřesitelnou *odvalu*. Nesmíš se bát žádného nebezpečí. Musíš jít odvážně vstříc všem těžkostem a bojovat odvážně proti všem útokům proti božskému, když to velký cíl, pro který pracuješ vyžaduje. Nikdy se však božská odvaha nesmí zvrhnout v krkolomné hazardování.

Jako spolupracovník na velkém díle musíš také pochopit, co znamená *nic nevlastnit*. Ať tvůj úkol od tebe vyžaduje naprostou chudobu nebo tě přivede k největšímu bohatství, nesmíš nikdy zapomenout, že ti nic nepatří, absolutně nic, ale že *vše je božím vlastnictvím, z něhož dostaneš k používání jen to, co odpovídá tvému úkolu*. Jako je vodnímu kanálu lhostejné, zda jím protéká více nebo méně vody, jelikož voda nepatří jemu, máš i ty považovat vše, co ti osud dává, za něco, co pochází od Boha a co máš předávat dál. Z čeho budeš žít, s tím si nemusíš dělat starosti. Dostaneš vždy právě tolik, kolik potřebuješ. I kdybys byla sebebohatší, musíš si ve vědomí stále udržovat nevlastnění jako postoj. Tento božsky pozitivní postoj se však nikdy nesmí zvrhnout na nestarání se o nic nebo opovrhování hmotnými věcmi. *Nikdy nesmíš od svých bližních očekávat, že tě budou vydržovat bez práce!*

Hmota je také projevem Boha, musíš si jí tedy cenit jako něčeho božského. Současně však musíš být jejím pánem. Musíš si umět zajistit vždy tolik hmotného, kolik pro svou pozemskou činnost potřebuješ. Buď si plně vědoma toho, že dokud prodléváš na pozemské úrovni, musíš jednat s hmotou, ne bez ní a samozřejmě ne proti ní. Je nutné, abys dokázala hmotu shrnout a držet, abys ji správně používala a ovládala, jinak bys byla zcela vydána na pospas pozemským mocnostem a nemohla bys v jejich područí vykonat nezávisle a svobodně svůj pozemský úkol. Dej však pozor, aby božská vlastnost umět ovládat hmotu se nezvrhla na satanickou, sobeckou chtivost po vlastnictví.

Jako spolupracovník na božském plánu nesmíš být vázána na žádného člověka. Poznávěj ve všech lidech, co je v nich božské, co pozemské a co démonické. *Nemiluj osobu, ale miluj božské v ní*, snášej pozemské a vyhýbej se démonickému. Kdyby to tvůj úkol vyžadoval, musíš dokázat bez váhání opustit nejmilovanějšího člověka, protože musíš mít neustále na zřeteli, že to, co v něm je hodno lásky, je Bůh a ne osoba. Osoba je pouze nástrojem božího projevu. Můžeš najít a milovat tytéž projevy také v jiných osobách. Miluj v každém člověku Boha, pak nebudeš vázána na žádnou osobu. Tato nevázanost na nikoho se však nesmí zvrhnout na všeobecnou lhostejnost a bezcitnost vůči tvým bližním.

Avšak lidem, v nichž jsi poznal boží projev, máš zůstat věrná na život a na smrt. Miluješ své mistry a své spolupracovníky na velkém díle, protože jsi v nich poznala Boha. Jsi v nich *věrna Bohu*, protože jejich osobu miluješ pouze jako boží nástroj. Tak se z tvé úcty a věrnosti vůči tvým mistrům a spolupracovníkům nikdy nestane osobní zbožňování, kult osobnosti.

Chceš-li se stát potřebným nástrojem pro velký božský plán, musíš umět používat své vlastní osoby jako poslušného nástroje i před veřejností. Musíš oživit své talenty a schopnosti svými duchovními silami před lidmi, musíš je stupňovat k vrcholu a k vyzařování tak, abys projevovala svého ducha svou osobou – držením svého těla, pohyby svých rukou, vyzařováním svých očí a svým řečnickým uměním v nejvyšším stupni a tak dostala lidi do svého vlivu a mohla je strhnout s sebou na vyšší duchovní úroveň. Musíš tedy umět ukázat

svého ducha svou osobností beze studu a bez zábran na veřejnosti. Nikdy však nesmí umění „ukazovat se na veřejnosti“ probudit v tobě d'ábla marnivosti a zvrhnout se na samolibost, na přání být nápadná a chlubit si svými Bohem danými talenty.

Kdyby tě lidské davy nadšeně a s jásotem oslavovaly, musíš si neustále uvědomovat, že lidé nejsou nadšeni tvou osobou, která je pouze prázdným obalem, ale Bohem, který se tvým pozemským obalem projevil.

Nevydáš-li se pro používání umění „ukazovat se“ d'áblu marnivosti, tak tě vůbec nebude zneklidňovat, když při plnění jiných úkolů budeš muset zůstat mezi lidmi zase naprosto nepovšimnuta a bezvýznamná. V tomto případě pak nesmíš ukazovat své schopnosti, ale nepozorovaně mezi lidmi zmizet jako jeden z mnohých, aniž bys chtěla být nápadná a vynikat. Toto skromné „být nepovšimnutý“ se však nesmí zvrhnout na osobní podceňování a sebezničení. Ve svém srdci si vždy musíš zachovat svou hodnotu jako lidská bytost.

Chceš-li být potřebným spolupracovníkem na velkém božském plánu, musíš vykonávat všechny zkoušky s naprostým pohrdáním smrtí. Musíš mít neotřesitelné přesvědčení, že smrt vůbec neexistuje. Až bude tvé tělo opotřebované, pak je tvé Já odloží. Já však je větví stromu života, životem samým a život je nesmrtelný. Když jsi se ve svém vědomí ztotožnila se životem, nezalekneš se ani smrti, i kdyby tě tvůj úkol přivedl do smrtelného nebezpečí. Naopak, budeš čelit i tomu největšímu nebezpečí s naprostou vyrovnaností a absolutním pohrdáním smrtí. Nedopusť však nikdy, aby se *pohrdání smrtí* zvrhlo v pohrdání životem.

Musíš si cenit života nade vše. *Život je Bůh sám*. Ve všem, co žije, se projevuje věčné Bytí. Nesmíš se nikdy nesmyslně vystavovat nebezpečí. Važ si i života v těle, žij radostně. Nikdy by se však neměla radost ze života zvrátit v samoučelnost a smyslnost.

A nakonec musíš obstát v nejtěžší zkoušce: ve zkoušce lásky a „kruté lásky“: *lhostejnosti*. Tento poslední pár vlastností tvoří již zde na pozemské úrovni nerozdělitelnou jednotu. Kdykoli projevíš jednu polovinu, projeví se bezděčně i druhá.

Musíš se zcela vzdát osobního přístupu, svých osobních zálib a citů: umět milovat jako miluje Bůh sám, *milovat vše a každého bez rozdílu, tak jako Bůh sám miluje vše a každého!* Tak jako slunce svítí – vysílá své milující záření – s naprostou lhostejností na krásné i ošklivé, na dobré i zlé, na pravé i falešné, tak musíš milovat s naprostou lhostejností, bez rozdílu, krásné i ošklivé, dobré i zlé, pravé i falešné. Nejvyšší božskou láskou je láska vždy naprosto stejná.

Musí ti být zcela lhostejné, zda je něco nebo někdo krásný nebo ne, dobrý či zlý, pravdivý nebo nepravdivý, musíš milovat všechny stejnou láskou. Musíš se naučit, že by ani nemohlo existovat krásné bez ošklivého, dobré bez zlého, pravé bez falešného. A tak musíš všechny stejně milovat. Musíš poznat, že krásné a ošklivé, dobré a zlé, pravé i falešné jsou pouze doplňujícími se zrcadlovými obrazy nevyslovitelného, které – abychom pro to měli slovo – nazýváme Bohem.

Bude-li z tebe vyzařovat na všechny živé tvory stejná láska, nepřimísí se do této lásky už v žádném případě osobní náklonnost. Budeš se dívat na vše z hlediska velkého celku; bude-li stanovisko všeobecného narážet na stanovisko jednotlivé osoby, budeš bez váhání zastupovat stanovisko celku a přecházet bez ohledů stanovisko jednotlivců. Tato necitlivost však musí mít své kořeny vždy ve vesmírné, božské lásce a nesmí nikdy pocházet z osobního odporu.

Musíš však projevit svou neosobní, krutě lhostejnou lásku vůči svým bližním v takových případech, ve kterých možno zachránit jejich duši případně jen za cenu jejich pozemského dobra, a to i tehdy, jsou-li to tvoji nejbližší. Musíš být schopna dokonce i lhostejně přihlížet, jak se tvoji nejmilejší dostávají do největších nebezpečí a jestliže nereagují na obvyklé prostředky, nesmíš je zadržovat silou, duchovní silou, ani hypnózou ani magickými prostředky, když to vyžaduje spása jejich duše. Je lépe, když člověk trpí hmotný nebo tělesný úpadek, třeba i smrt, než aby ztratil svou duši. Za všech okolností musíš podporovat spásu jeho duše. Stejně jako se Bůh nevměšuje do záležitostí lidí, ale zachovává jim svobodnou

vůli, musíš i ty ponechat svým bližním jejich svobodnou vůli a nikdy je nesmíš k ničemu nutit násilím. Tvá ochota pomáhat se má na všechno dívat z hlediska duševní spásy, nikoliv z hlediska pozemského a tělesného dobra. Tato božsky nezaujatá láska se však nesmí zvrhnout na bezcítlost a nikdy nesmíš odmítat někomu pomoc z osobního odporu, můžeš-li ho zachránit pozemskými prostředky.

To jsou nejtěžší zkoušky, protože se musíš vzdát svých osobních citů a vyřadit je. Jen když dokonale ovládneš předchozích jedenáct párů vlastností, pocítíš s jistotou i v nejtěžších případech co smíš a co nesmíš učinit z pravé lásky!

Pak ale už nebudeš moci chybovat, neboť *budeš láskou samou* a láska může učinit vše pouze z lásky. Nebudeš muset dělat nic jinak, než vyzařovat své Já, být svým Já, a celý vesmír bude moci čerpat z tvého tepla a z tvého světla a z tvé síly. Pak jsi se sama stala božskou, tvé vědomí se ztotožnilo se samotným Bohem. Vrátila jsi se ze světa stromu poznání dobra a zla, tedy z říše stromu smrti, kde se vše jeví v oddělenosti a rozštěpenosti, do říše stromu života, do říše božské jednoty. Jíš opět ovoce stromu života a z tohoto ovoce dáváš jíst i těm, kdo přijdou po tobě, aby se všichni vrátili do jednoty nesmrtelného, věčného života, do věčného Bytí – k Bohu.“

OBSAH

Zázračná kočka – Izo Tenzaa Chuya	2
O přenosu mysli – Huang Po	4
Svaly/šlachy měnící a Dřeň/mozek očišťující kniha - Bodhidharma	7
Fukan zazen gi - Dogén	19
Cesta zenu cesta meče - Takuan	22
Verše důvěřující mysli - Sózan	24
Tomášovo evangelium	29
Sútra srdce	45
ZASVĚCENÍ Elizabeth Haich	
DVANÁCT BLÍŽENECKÝCH VLASTNOSTÍ	47

